

Žádost o informace

Dobrý den,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vás žádám o poskytnutí těchto anonymizovaných trestních rozsudků k těmto spisovým značkám: 17 T 83/2016, 3 T 146/2016, 33 T 18/2015, 2 T 179/2015, 3 T 30/2016, 33 T 15/2013, 5 T 18/2016, 32 T 42/2014, 33 T 48/2016, 5 T 82/2014, 3 T 88/2016

Ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. žádám o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány.

Informace žádám poskytnout v elektronické formě a zaslat do datové schránky.

Za jejich poskytnutí předem děkuji.

██████████

██████████

██████████████████

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 35111 / 2018 Ev. číslo: 5412963b-85a2-450a-9fee-683ce54afdb4
Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 599185803
Věc: Žádost o informace

Odesílatel:

ID schránky: Typ datové schránky: FO
Osoba: Adresa:

Dodáno do DS dne: 15.08.2018 12:39:29 **Odesláno do DS dne:** 15.08.2018 12:39:29

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
Lhůta končí: K rukám: Ne
Číslo zákona: 106 / 1999 Sb. Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2

Sériové číslo certifikátu: 2d99ea Platnost: 14.02.2018 - 06.03.2019

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 15.08.2018 12:39:29)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 15.08.2018 12:29:35

Datum a čas autom. ověření: 15.08.2018 12:41:45

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		OS Česká Lípa.docx										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 15.08.2018 12:41:45 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 182/2018
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 30. srpna 2018

ŽADATELKA:

Vážen

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 15.08.2018, Vám v příloze zasílám
Vámi požadovaná rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě v anonymizované podobě.

příloha: 11x

JUDr. Alena Procházková v. r.
místopředsedkyně soudu

přičemž uvedeného jednání se dopustil přes to, že byl trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě č.j. 2 T 209/2013-41 ze dne 6.1.2014, který nabyl právní moci dne 18.2.2014, za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, dále byl trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 32 T 184/2014 ze dne 28.8.2014, právní moc dne 28.8.2014, odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, kdy výrok o trestu tohoto trestního příkazu byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 31 T 90/2014 ze dne 8.1.2015, právní moc 21.2.2015, kterým byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, kdy výrok vině i o trestu tohoto rozsudku byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn.

32 T 117/2014 ze dne 8.4.2015, právní moc dne 1.5.2015, kterým byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku ke společnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který dosud nevykonal,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a za takový čin byl v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody **v trvání deseti (10) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] **povinen zaplatit** na náhradu škody poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem Česká Lípa, [REDAKCE] [REDAKCE] částku 1.800,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] **se zbytkem** uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedení hlavního líčení dospěl Okresního soudu v České Lípě k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích tohoto rozsudku.

Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] který byl řádně a včas k hlavnímu líčení předvolán, a kterému byl také doručen návrh na potrestání. V tomto směru je třeba uvést, že předvolání k hlavnímu líčení bylo obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] doručeno v průběhu vazebního zasedání, které bylo konáno v trestní věci vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp.zn. 32T 91/2015. Odsouzený tedy měl dostatečně velký časový prostor, neboť vazební zasedání bylo konáno dne 11.11.2015, aby se mohl k hlavnímu líčení dostavit. Přesto se

k hlavnímu líčení nedostavil, ani svoji nepřítomnost ani nijak neomluvil. Soud proto konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti ve smyslu § 202 odst. 2 tr. řádu. S ohledem na tento postup soud četl výpověď, kterou obžalovaný učinil na policii a to ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu. Z této výpovědi je zřejmé, že obžalovaný ■■■■ ■■■■ doznal, že dne 2.7.2015 o půlnoci odcizil v České Lípě v ulici ■■■■ ■■■■ ■■■■ jízdní kolo. Dále uvedl, že kolo již nemá k dispozici, ale pokusí se ho dodat obvodnímu oddělení policie v České Lípě. Závěrem obžalovaný vypověděl, že si kolo chtěl pouze vypůjčit, ale svého jednání lituje a bude se snažit nahradit způsobenou škodu.

V průběhu hlavního líčení soud jako svědka vyslechl poškozenou ■■■■ ■■■■. Svědkyně vypověděla, že své kolo nechala nezajištěné za výtahem v domě, kde bydlí, a to proto, že kolo mělo píchlou pneumatiku. Navíc předpokládala, že kolo nikdo neukradne také proto, že v domě je kamerový systém a vstupní vchod je opatřen čipem. To, že došlo ke krádeži zjistila dne 27.8.2015, neboť ještě 26.8.2015 v pozdních večerních hodinách bylo kolo v pořádku. Později viděla na policii kamerový záznam, který policii předal domovník, kde bylo vidět, jak neznámý člověk kolo ukradl. Svědkyně závěrem uvedla, že si své kolo hodnotí na částku 2.000,- Kč a proto se s touto částkou také připojila jako s nárokem na náhradu škody.

Dále soud provedl i další důkazy, a to zejména přehrání kamerového záznamu, který byl pořízen v domě č.p. ■■■■ v ulici ■■■■ ■■■■. Na tomto záznamu je patrné, jak se muž později ztotožněný jako obžalovaný ■■■■ ■■■■ zmocnil jízdního kola poškozené ■■■■ ■■■■ které odcizil z místa, kde ho poškozená v domě zanechala. Podle úředních záznamů policie je zřejmé, že policisté s ohledem na místní znalost poznali, že osoba zachycená na kamerovém záznamu je právě obžalovaný ■■■■ ■■■■. Podle odborného vyjádření vypracovaného znalcem z oboru ekonomika mělo odcizené jízdní kolo poškozené ■■■■ ■■■■ hodnotu nejméně 1.800,- Kč. Z listinných důkazů vztahující se k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný ■■■■ ■■■■ má několik záznamů pro přestupková jednání, ze kterých plyne, že mu opakovaně byla uložena pokuta a to ve výši 2.000,- Kč a 4.000,- Kč. V rejstříku trestů má obžalovaný celkem ■■■■ záznamy, které počínají v roce 2014. Soud také provedl důkaz připojenými rozhodnutími Okresního soudu v České Lípě resp. trestními spisy Okresního soudu v České Lípě, které odpovídají záznamům v rejstříku trestů. Z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 6.1.2014, č.j. 2T 209/2013-41 bylo zjištěno, že obžalovaný ■■■■ ■■■■ byl uznán vinným přečinu poručování domovní svobody podle § 178 odst. 1 odst. 2 tr. zákoníku a krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), za který mu byl uložen výchovný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem v trvání 18 měsíců a současně bylo rozhodnuto o povinnosti k náhradě škody. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 18.2.2014. Dále bylo Okresním soudem zjištěno, že obžalovaný ■■■■ ■■■■ byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 28.8.2014, č.j. 32T 184/2014-31 a to přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za který mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Trestné činnosti se odsouzený dopustil jednáním dne 27.8.2014. Dalším rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 8.1.2015 sp.zn. 31T 90/2014 byl obžalovaný ■■■■ ■■■■ opět uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za který a sbíhající se totožný přečin mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin. Trestné činnosti se odsouzený dopustil jednáními dne 16.3.2014 a dne 23.5.2014. S ohledem na souhrnnost je potřeba zmínit, že ve výroku o trestu byl zrušen předem citovaný trestní příkaz Okresního soudu v České Lípě ze dne 28.8.2014, č.j. 32T 184/2014-31, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud

vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Z dosud posledního pravomocného rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 8.4.2015, č.j. 32T 117/2014-52 z něhož je zřejmé, že obžalovaný ■■■■■ byl uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za který mu byl uložen společný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a dále bylo rozhodnuto o povinnosti k náhradě škody. S ohledem na společnost je třeba uvést, že ve výroku o vině byl zrušen rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 8.1.2015 sp.zn. 31T 90/2014 a také trestní příkaz Okresního soudu v České Lípě ze dne 28.8.2014 sp.zn. 32T 184/2014, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrocích o vině svůj podklad. Z trestního spisu Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 32T 117/2014 bylo dále zjištěno, že obžalovaný ■■■■■ ze společného trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin dosud nevykonal ani hodinu.

Na základě před soudem provedeného dokazování byl učiněn jednoznačný a bezpečný závěr, že se obžalovaný ■■■■■ dopustil jednání, pro které byl postaven státním zástupcem před soud. Kromě toho, že se obžalovaný beze zbytku doznal k posuzovanému jednání, je spolehlivě usvědčován dalšími provedenými důkazy, tedy výpovědí poškozené, a dále zejména záznamem z kamerového systému a listinnými důkazy. Všechny tyto důkazy ve svém souhrnu svědčí o tom, že se obžalovaný ■■■■■ dne 27.8.2015 v nočních hodinách zmocnil volně odloženého jízdního kola, které poškozená zanechala za výtahem v domě, kde bydlí, a to na adrese ■■■■■ v České Lípě, a tímto jednáním způsobil odcizením kola škodu ve výši nejméně 1.800,- Kč. Hodnota jízdního kola byla objektivně stanovena znalcem. Jednání obžalovaného bylo proto právně kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť jak plyne ze shora citovaných rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný ■■■■■ v minulosti vícekrát postaven před soud a pravomocně odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 tr. zákoníku. Proto bylo jednání obžalovaného kvalifikováno zcela shodně s kvalifikací užitou státním zástupcem v podaném návrhu na potrestání.

Při úvaze a druhu o výši trestu soud hodnotil obecné okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovanému na jedné straně polehčuje jeho úplné bezvýhradné doznání k posuzované trestné činnosti, ale na druhou stranu obžalovanému pochopitelně přitěžuje fakt, že se dopustil trestné činnosti i přesto, že v minulosti byl opakovaně postaven před soud a dosud uložené tresty na něj neměly sebemenší výchovný účinek. Při úvahách o trestu soud vzal v úvahu také fakt, že odsouzený dosud neučinil nic pro to, aby škodu, kterou způsobil, nahradil a rovněž neučinil vůbec nic proto, aby projevil snahu nebo alespoň započal s výkonem trestu obecně prospěšných prací, který mu byl v minulosti uložen na samé horní hranici zákonné trestní sazby. Vzhledem ke skutečnosti, že na obžalovaného bylo již neúspěšně působeno výchovným trestem odnětí svobody, trestem obecně prospěšných prací, nemohl soud uvažovat již o jiném než nepodmíněném trestu odnětí svobody. Pouze s ohledem na úplné doznání obžalovaného byl tento druh trestu obžalovanému uložen ještě výrazně v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to v trvání 10 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný ■■■■■ v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) zařazen do věznice s dozorem, neboť spáchal úmyslný trestný čin, ale dosud nebyl v přímém výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Vzhledem k tomu, že poškozené nebylo odcizené jízdní kolo vráceno, musel soud uvažovat také o tom, že zaváže obžalovaného ■■■■■ k náhradě škody. V rámci adhezního řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody poškozená ■■■■■. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný dopustil majetkové trestné činnosti a výše škody je součástí popisu skutku, byl zavázán povinností k náhradě škody, a to ve výši 1.800,- Kč, tedy v hodnotě jízdního kola tak, jak byla stanovena znalcem. Vzhledem k tomu, že poškozená požadovala náhradu škody vyšší, musela být ve zbytku takto uplatněného nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 14. ledna 2016

Mgr. Milan V e n c l, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Eva Lepková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 21. července 2016 samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem, **takto:**

Obžalovaný

j e v i n e n , ž e

dne 12.3.2016 kolem 15:50 hodin v ul. Borská v České Lípě v prodejně OBI, na prodejní ploše ukryl pod oblečení plechovku Toluenu v hodnotě 85,- Kč a poté prošel pokladní zónou bez zaplacení, ku škodě poškozené společnosti OBI Česká republika s.r.o., IČ: 60470968, a uvedené zboží bylo nepoškozené vráceno zpět do prodeje,

a uvedeného jednání se dopustil přesto, že trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 18.6.2013, č.j. 2 T 147/2013-46, který nabyl právní moci dne 24.9.2013, byl odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu ve výměře 12 měsíců a trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 1.12.2014, č.j. 31 T 128/2014-53, který nabyl právní moci dne 19.12.2014 byl mimo jiné odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 220 hodin,

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a za takový čin byl v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **d v a n á c t i (12) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaný je na základě návrhu na potrestání, který byl doručen soudu dne 18.3.2016 stíhán pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný ■■■■■ se k hlavnímu líčení nedostavil, ačkoli měl předvolání a obžalobu řádně doručeny, soud tedy v souladu s § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v jeho nepřítomnosti. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že toho dne byl ve špatné náladě ze zdravotního stavu ■■■■■ Vypil asi 7 litrů vína a pak dostal nápad, že by mohl jít do OD OBI, koupit si Toulén a zfetovat se. Po projití obchodu zjistil, že má pouze 50,- Kč ale Toulén stojí 85,- Kč. Jedno balení si dal pod bundu a šel k pokladně, kde zahodil 50,- Kč a utíkal z prodejny ale by zadržen bezpečnostní službou.

Svědék ■■■■■ před soudem uvedl, že pracuje jako ■■■■■ v prodejně OBI v České Lípě. Kolem 15:40 hodin na kamerách zpozoroval muže, kterého z osobní znalosti zná, je to ■■■■■ Tento si na prodejně vzal z regálu plechovku Toluenu. Kolega si proto místo něj sednul za kamery a on šel rovnou za ním. Muž přišel k pokladně, kam hodil 50,- Kč a odcházel pryč. U té pokladny obešel paní, která zrovna platila. Dostihl jej za pokladní zónou a zeptal se ho, jestli dané zboží co vzal, zaplatil. On řekl, že to zaplatil a dále k tomu nic neříkal. Poté se společně vrátili k pokladně, kde mu pokladní sdělila, že mu chybělo 35,- Kč. Na to on opětovně vzal plechovku a začal utíkat. Svědek jej dohnal a vrátili se zpět na prodejnu do sekce vyhrazené pro ostrahu. Zboží nechtěl vydat, byl agresivní a on osobně se s ním třikrát nebo možná čtyřikrát popral, než přijela policie. Kolega vyplnil záznam o krádeži a pak obžalovaného předali Policii ČR. Pro těch 50,- Kč došel potom policista a byla vrácena obžalovanému u nich v prodejně. Obžalovaného už v OBI jednou viděl a navíc občas dostávají informace od pokladních, že se jedná o zloděje, kterého už znají.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, zejména z protokolu o krádeži, že obžalovaný byl dne 12.3.2016 zadržen s odcizeným zbožím v prodejně OBI, hodnota odcizené věci byla stanovena na částku 85,- Kč. Z úředního záznamu PČR ze dne 15.3.2016 soud zjišťuje časovou posloupnost uvedené události. Ze zprávy PMS, středisko Česká Lípa, vyplývá, že dosud obžalovaný z trestu obecně prospěšných prací vykonal 163 hodin.

V opisu z evidence Rejstříku trestů má obžalovaný ■■■■■ záznamy. Naposledy byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě, čj. 31 T 128/2014-64 ze dne 1.12.2014, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 220 hodin. Ze zprávy Městského úřadu Česká Lípa vyplývá, že v posledních pěti letech byl ■■■■■ krát projednáván pro přestupek.

Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů zcela prokázána. Jmenovaný se k věci doznal. Usvědčuje jej dále jednoznačně svědek ■■■■■ Jeho výpověď je podporována i listinnými důkazy, zejména protokolem o krádeži zboží. Obžalovaný tedy vědomě, dne 12.3.2016 kolem 15:50 hodin v ul. Borská v České Lípě v prodejně OBI, na prodejní ploše ukryl pod oblečení plechovku Toluenu v hodnotě 85,- Kč a poté prošel pokladní zónou bez zaplacení, ku škodě poškozené společnosti OBI Česká republika s.r.o., a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně ze dne 18.6.2013, č.j. 2 T 147/2013-46, který nabyt právní moci dne 24.9.2013, byl odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu ve výměře 12 měsíců a trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 1.12.2014, č.j. 31 T 128/2014-53, který nabyt právní moci dne 19.12.2014 byl mimo jiné odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 220 hodin, který dosud nevykonal. Obžalovaný ■■■■■ tak spáchal přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Svým jednáním obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně majetku tím, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a tohoto jednání se dopustil v úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z obecných ustanovení uvedených v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho úplné a bezvýhradné doznání. Obžalovaný také projevil v průběhu přípravného líčení lítost a lze v jeho prospěch hodnotit i tu okolnost, že způsobená škoda není vysoká. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody na šest měsíců až na tři léta. Po zvážení všech okolností naznačených shora, učinil soud závěr, že není třeba ukládat ještě přímý nepodmíněný trest odnětí svobody, ale lze obžalovaného potrestat alternativním trestem. Obžalovanému byl proto uložen trest v trvání 7 měsíců a výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Tento druh trestu je poslední možnost pro obžalovaného, jak od sebe odvrátit přímý výkon trestu odnětí svobody.

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody poškozená společnost nepřipojila, a proto nebylo o jejím nároku rozhodováno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 21. července 2016

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v České Lípě vydal dne 8.6.2016 v České Lípě podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný:

je vinen, že

dne 14. 10. 2015 na policejním oddělení obecné kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování v České Lípě, jako osoba podávající vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu ve věci sp.zn.: [REDAKCE] po řádném poučení o následcích křivého obvinění vypověděl, že mu poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v červnu 2015 asi ve třech případech prodal po 10 g metamfetaminu zvaného pervitin, a to za částku celkem 22 000 Kč, ačkoliv věděl, že uvedené skutečnosti nejsou pravdivé,

t e d y

jiného lživě obvinil z trestného činu,

č í m ž s p á c h a l

přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 345 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 písm. a) trestního řádu k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvanácti (12) měsíců**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací, ani druhem a výší trestu, obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným. V případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva projednání věci v hlavním líčení.

V České Lípě dne 8. června 2016

JUDr. Mgr. Pavel Kříž, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 1. prosince 2016 samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem takto:

Obžalovaný:

uznává se vinným, že

v přesně nezjištěné době od 21:00 hod. dne 13.9.2016 do 07:30 hod. dne 14.9.2016 v Jablonném v Podještědí, náměstí Míru 161 nejprve překonal 2m vysokou pískovcovou zeď, kdy vniknul na zahradu penzionu Salvátor, odkud vypáčil okno v přízemí restaurace Salvátor a vniknul do prostoru restaurace, kterou prohledal a odcizil odtud 2,20 kg vepřové panenky v celkové hodnotě 330,- Kč, 4,50 kg kuřecích prsou v celkové hodnotě 450,- Kč, 1,60 kg hovězí svíčkové v celkové hodnotě 1.008,- Kč, 3,50 kg vepřové kotlety v celkové hodnotě 389,- Kč, 2,50 kg vepřové krkovice v celkové hodnotě 297,- Kč, 6 ks lahví Jack Daniels Honey o objemu 1l v celkové hodnotě 3.300,- Kč, 3 ks lahví vodky Ruský standart o objemu 1l v celkové hodnotě 960,- Kč, 1 ks lahve Fernet Stock o objemu 1l v celkové hodnotě 280,- Kč, 1 ks lahve vodky Božkov o objemu 1l v hodnotě 250,- Kč, 13 ks krabiček cigaret LM Loft modré v celkové hodnotě 1.066,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobil poškozené [redacted] [redacted] (nyní [redacted] IČO [redacted] škodu v celkové výši 8.330,- Kč,

a tohoto jednání se podezřelý dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 5 T 108/2014 ze dne 14.1.2015, právní moc dne 26.3.2015, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci sp.zn.55 To 122/2015, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 22 měsíců za zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 22.3.2016,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchal vloupáním a za takový čin byl v posledních třech letech potrestán

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku.

Za to se odsuzuje:

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvanácti (12) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] povinen zaplatit na náhradu škody poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] IČO [REDAKCE] Jablonné v Podještědí, Markvartice, [REDAKCE] částku ve výši 8.330,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Obžalovaný je na základě návrhu na potrestání, který byl doručen soudu dne 4.10.2016 stíhán pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) odst. 2 trestního zákoníku. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] se k hlavnímu líčení nedostavil, ačkoli měl předvolání a návrh na potrestání řádně doručeny, soud tedy v souladu s § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v jeho nepřítomnosti. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že se uvedeného jednání, tedy krádeže věcí z restaurace u Salvátora dopustil, k tomuto se přiznal a část odcizených věcí vydal Policii ČR.

Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] před soudem uvedla, že předmětná událost se stala z 13.9.2016 na 14.9.2016, toho 13.9. zavírali po deváté hodině, vše řádně zamkla, pozhasínala a odešla domů. Ráno, když [REDAKCE] přišel do práce, zjistil, že se stalo to vloupání. Pak přivolali společně policii, kdy s policií zjistili, že pachatel se dostal do objektu oknem ze zadní terasy. Po ohledání místa činu provedli vyčíslení škody, bylo to něco přes 8 tis. Kč, přesně to bylo 8.800,- Kč. Nabídl 2 tis. Kč odměnu panu [REDAKCE] [REDAKCE] jestli by nezjistil, kdo by to mohl být. Přišel

ještě v ten den večer a řekl, že to měl být [REDAKCE] a část alkoholu měl prodat v jedné pivnici. Nikdo tu odměnu nechtěl, i další osoby z Jablonného však poukazovali na pana [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] ho zná osobně, volal mu, zeptal se, zda nemá ještě něco na prodej, on mu řekl, že už má jen dvě lahve Jacka a nějaké maso, že mu to ukáže. K setkání však nedošlo, protože ho asi prokoukl. Za 4-5 dní je sám kontaktoval člověk z [REDAKCE] jméno nezná, že [REDAKCE] ho kontaktoval, že má maso na prodej, ale v Liberci. Jeli s [REDAKCE] do Liberce na místo, kde se měli sejít. Policie o tom věděla a na tom místě zadržela obžalovaného s částí věcí, které jim byly posléze vydány. Jednalo se o maso. Maso bylo znehodnoceno, a proto ho dál nepoužili. Pan obžalovaný jim žádnou škodu nenahradil.

Svědka [REDAKCE] před soudem vypověděl, že se dozvěděl, že paní [REDAKCE] vyhlásila odměnu za to, kdo jim pomůže dopadnout pachatele, který jim vykradl hospodu. Jemu jeden dotyčný, jehož nechce uvádět, sdělil, že pachatelem by měl být [REDAKCE] a dal jim telefonní číslo na něj. Zavolał mu od paní [REDAKCE] z telefonu, poznal ho po hlase, protože se znají od malička. Ptal se ho, zda nemá nějaké věci na prodej, obžalovaný říkal, že má nějaký alkohol, byla to nějaká whisky, a také říkal, že maso už nemá. Dal si s ním schůzku v Jablonném, tam mu volal znovu, že je v Jablonném, kolik mám vybrat peněz z bankomatu, kolik toho má. Zapřel, že nic nemá, na schůzku se nedostavil s tím, že je v Liberci.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že poškozená sepsala a ocenila odcizené věci na částku 8.867,- Kč. Hodnota odcizených věcí byla stanovena odborným vyjádřením na částku 8.330,- Kč. Z protokolu o trestním oznámení ze dne 14.9.2016 soud zjišťuje časovou posloupnost uvedené události a z ohledání místa činu s fotodokumentací soud zjišťuje situaci na místě trestného činu. Ze zprávy města Jablonné v Podještědí soud zjišťuje, že obžalovaný má od roku 1997 v evidenci přestupků celkem [REDAKCE] záznamů. V opisu z evidence Rejstříku trestů má obžalovaný [REDAKCE] celkem [REDAKCE] záznamů. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě, čj. 5 T 108/2014 ze dne 14.1.2015, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, čj. 55 To122/2015 ze dne 26.3.2015, k trestu odnětí svobody v trvání 22 měsíců do věznice s ostrahou.

Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů zcela prokázána. Jmenovaný se k věci plně doznal. Usvědčuje jej také jednoznačně poškozená [REDAKCE] a svědek [REDAKCE]. Výpověď poškozené a svědka je podporována i listinnými důkazy vztahujícími se k množství a hodnotě odcizených věcí a taktéž ohledání místa činu plně koresponduje s doznáním obžalovaného o způsobu vniknutí do objektu restaurace. Dále obžalovaný nabízel odcizené věci k prodeji, při němž byl zadržen Policií ČR. Obžalovaný tedy vědomě, v přesně nezjištěné době od 21:00 hod. dne 13.9.2016 do 07:30 hod. dne 14.9.2016 v Jablonném v Podještědí, náměstí Míru 161 nejprve překonal 2m vysokou pískovcovou zeď, kdy vniknul na zahradu penzionu Salvátor, odkud vypáčil okno v přízemí restaurace Salvátor a vniknul do prostoru restaurace, kterou prohledal a odcizil odtud 2,20 kg vepřové panenky v celkové hodnotě 330,- Kč, 4,50 kg kuřecích prsou v celkové hodnotě 450,- Kč, 1,60 kg hovězí svíčkové v celkové hodnotě 1.008,- Kč, 3,50 kg vepřové kotlety v celkové hodnotě 389,- Kč, 2,50 kg vepřové krkovice v celkové hodnotě 297,- Kč, 6 ks lahví Jack Daniels Honey o objemu 1l v celkové hodnotě 3.300,- Kč, 3 ks lahví vodky Ruský standart o objemu 1l v celkové hodnotě 960,- Kč, 1 ks lahve Fernet Stock o objemu 1l v celkové hodnotě 280,- Kč, 1 ks lahve vodky Božkov o objemu 1l v hodnotě 250,- Kč, 13 ks krabiček cigaret LM Loft modré v celkové hodnotě 1.066,- Kč, přičemž tímto jednáním způsobil poškozené [REDAKCE] (nyní [REDAKCE] IČO [REDAKCE] škodu v celkové výši 8.330,- Kč, a tohoto jednání se podezřelý dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu

v České Lípě sp.zn. 5 T 108/2014 ze dne 14.1.2015, právní moc dne 26.3.2015, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci sp.zn.55 To 122/2015, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 22 měsíců za zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 22.3.2016. Obžalovaný tak spáchal přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku. Svým jednáním obžalovaný porušil zájem společnosti na ochraně majetku tím, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a tohoto jednání se dopustil v úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle § 138 trestního zákoníku způsobil škodu vyšší než 5.000,- Kč, tedy škodu nikoliv nepatrnou a právě z důvodu výše způsobené škody tak byla použita právní kvalifikace dle ustanovení § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Výše škody byla stanovena odborným vyjádřením a je tak objektivně doloženou způsobenou škodou. Jelikož krádež spáchal vloupáním, kterým se rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly byla ve smyslu § 121 trestního zákoníku použita právní kvalifikace dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy že čin spáchá vloupáním. Protože již byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, byla použita právní kvalifikace dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou 6 měsíců až 3 léta. Jako polehčující okolnost nesvědčí obžalovanému žádná skutečnost. Obžalovanému naopak přitěžuje, že již byl pro trestný čin odsouzen, tedy jeho trestní minulost. V minulosti byl opakovaně a mnohonásobně odsouzen za trestnou činnost proti majetku. Uložené tresty na obžalovaného neměly žádný výchovný vliv a nevzal si z nich žádné ponaučení. Trestnou činnost spáchal krátce po svém propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, z čehož vyplývá, že dosud ukládané tresty neměly na obžalovaného pražádného vlivu. Po zhodnocení výše popsanych polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze za jeho opakovanou trestnou činnost uložit opětovně jiný, než přímý, nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť jakýkoli jiný druh trestu by zjevně u obžalovaného nepřinesl žádný výchovný účinek a je na místě akcentovat represivní složku trestu. Proto soud při ukládání výše trestu dospěl k závěru, že je třeba obžalovanému uložit trest sice nepodmíněný, ale ve vztahu ke způsobené škodě, trest ještě ve spodní polovině příslušné trestní sazby ve smyslu § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Jako přiměřený byl proto obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.

V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody přihlásila poškozená [REDAKCE] a to s částkou 8.867,- Kč. Způsobená škoda objektivizována odborným vyjádřením, které hodnotu odcizeného zboží stanovilo na částku 8.330,- Kč, kdy tato částka byla v tomto řízení také poškozené přiznána. Se zbytkem svého uplatněného nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost

výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 1. prosince 2016

JUDr. Mgr. Pavel Kříž, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 28. listopadu 2016 samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou, **t a k t o :**

podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se zrušuje v rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 4.2.2016 č.j. 5Tm 31/2015-1125, právní moc dne 2.4.2016, výlučně ohledně obž. [REDACTED] nar. [REDACTED] a obž. [REDACTED] nar. [REDACTED] výrok o vině v bodech 14/ , 15/, 16/ o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, výrok o trestu ohledně obž. [REDACTED] v bodě I./, ohledně obž. [REDACTED] celý, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku se rozhoduje, **t a k t o :**

Obžalovaní

1. [REDACTED]

[REDACTED]

2. [REDACTED]

[REDACTED]

uznávají se vinnými, že

obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] společně

1/

v přesně nezjištěné době od 20:00 hodin dne 15.10.2013 do 07:50 hodin dne 16.10.2013 v [REDACTED] č.p. [REDACTED] okr. Česká Lípa, po předchozí dohodě, v zadní části

budovy vylezli po hromosvodu na střechu, okýnkem vnikli do budovy atria objektu tzv. Chanosu, kde postupně kopáním poškodili 4 dveře, na podlahu vystříkali nalezený hasící přístroj, čímž způsobili **Městu Mimoň**, IČO 00260746, se sídlem Mírová č.p. 120, škodu na ve výši 4.200,- Kč, dále po vyražení dveří vnikli do skladu ordinace **MUDr. [redacted] [redacted] nar. [redacted]** trvale bytem [redacted] čp. [redacted] Mimoň a k její škodě odcizili zdravotnické skládací lehátko šedé barvy v černé textilní přepravní tašce v hodnotě 4.800,- Kč,

2/

dne 4.12.2013 v 21:45 hodin v obci Mimoň III v ulici Mírová č.p. 81 v ZŠ a MŠ Mírová, po předchozí dohodě, nezjištěným předmětem rozbili skleněnou výplň dveří, vnikli do budovy, kde vykopli dřevěné dveře skladu potravin, u kterých částečně odštípli krycí středovou lištu, rozbili skleněnou výplň a odcizili klíč od uvedených dveří, kterým si tyto dveře odemkli a ze skladu odcizili 3 ks sirupu v hodnotě 338,10 Kč, 1 ks natura premium v hodnotě 688,85 Kč, 96 ks müsli tyčinek v hodnotě 550,34 Kč a 2 ks Nesquik lacte v hodnotě 280,60 Kč a 3 ks nápoje Coca Cola v hodnotě 27,- Kč, tedy potraviny v celkové hodnotě 1.885,- Kč ke škodě příspěvkové organizace **Základní škola a Mateřská škola Mírová Mimoň**, IČO:48282545, Mírová čp. 81, Mimoň, poškozením objektu způsobili této organizaci škodu ve výši 3.448,50 Kč,

3/

v přesně nezjištěné době od 23:30 hodin dne 13.9.2013 do 17:30 hodin dne 16.9.2013 v Mimoni, okres Česká Lípa, v ulici [redacted] [redacted] č.p. [redacted] po předchozí dohodě, přesně nezjištěným předmětem vypáchili okno v zadní části bývalého obchodního domu, oknem vnikli dovnitř objektu, ve kterém vypnuli jističe elektrického rozvodu, celý objekt prohledali a odcizili 1 velký cestovní kufr v hodnotě 400,- Kč, 12 lahví o objemu 0,7 l vodky Finlandia, které byly uloženy ve dvou kartonech, v celkové hodnotě 2.148,-Kč, 6 lahví rumu a nejméně 20 lahví různého alkoholu v celkové hodnotě 3.900,- Kč, tedy odcizili věci v celkové hodnotě 6.448,- Kč a to ke škodě [redacted] [redacted] [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] [redacted] [redacted] a poškozením objektu mu způsobili škodu ve výši 400,-Kč,

obž. [redacted] sám

4/

v době od 22:45 hodin do 23:30 hodin dne 4.10.2013 v Mimoni, okres Česká Lípa, nalezenými kameny rozbil :

a) v ulici Husova na objektu čp. 669 skleněné výplně levé části vstupních dveří do prodejny Penny Market na dvou místech a způsobil tak společnosti Penny Market s.r.o., IČ: 64945880, se sídlem Počernická 257, Radonice škodu ve výši 11.962,-Kč,

b) v ulici Husova na objektu čp. 669 skleněnou výlohu prodejny společnosti PMU CZ a.s. a způsobil tak společnosti PMU CZ a.s., IČ 25013165, se sídlem Chelčického 627, Roudnice nad Labem škodu ve výši 5.929,-Kč,

c) v ulici Husova na objektu čp. 669 skleněnou výlohu prodejny Tesco Stores ČR a.s. a způsobil tak společnosti Tesco Stores ČR a.s., se sídlem Vršovická 1527/68b, 10000 Praha 10, IČ: 45308314 škodu ve výši 26.227,-Kč,

d) v ulici [REDACTED] na objektu čp. [REDACTED] skleněnou výplň okna prodejny [REDACTED] [REDACTED] čímž způsobil [REDACTED] [REDACTED] - [REDACTED] IČ [REDACTED] se sídlem [REDACTED] čp. [REDACTED] Mimoň škodu ve výši 9.869,- Kč

e) v ulici [REDACTED] na objektu čp. [REDACTED] skleněnou výlohu prodejny [REDACTED] čímž způsobil [REDACTED] [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] č.p. [REDACTED] [REDACTED] škodu ve výši 2.988,- Kč,

obž. [REDACTED] [REDACTED] sám

5/

v době od 22:45 hodin do 23:30 hodin dne 4.10.2013 v Mimoni, v ulici Husova, nalezeným kamenem rozbil skleněnou výlohu stánku "Kebab Alex", stojící u OD Tesco, čímž způsobil společnosti Kebapland s.r.o., IČ 28715977, se sídlem společnosti Chotovice č. 7, okr. Česká Lípa, škodu ve výši 2.559,- Kč,

tedy

obž. [REDACTED] [REDACTED]

ad 1/ - 3/

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním,
- ad 3/ - neoprávněně vnikl do obydlí jiného a překonal při tom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

ad 1/-4/

- poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou

obž. [REDACTED] [REDACTED]

ad 1/ - 3/

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním,
- ad 3/ - neoprávněně vnikl do obydlí jiného a překonal při tom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

ad 1/-3/, 5/

- poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou

čímž spáchali

obž. [REDACTED] [REDACTED]

ad 1/ - 3/

- přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku,
- ad 3/ - přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

ad 1/-4/

- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku

obž. ■■■■■ ■■■■■

ad 1/ - 3/

- přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku,
- ad 3/ - přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

ad 1/-3/, 5/

- přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.

Za to

se odsuzují

obž. ■■■■■ ■■■■■

podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku za použití §§ 45 odst. 1, 43 odst. 2 tr. zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **č t r n á c t i (14) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s d o z o r e m.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se současně ukládá trest propadnutí věci, a to kovového páčidla o délce 39 cm.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušují výroky o trestech jednak z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 29.4.2016 č.j. 41 T 263/2014-136, jednak z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 20.5.2015 č.j. 2 T 61/2015-117, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obž. ■■■■■ ■■■■■

podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 tr. zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání **o s m i (8) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **č t r n á c t i (14) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ povinni společně a nerozdílně nahradit poškozeným:

- Městu Mimoň, IČ: 00260746, se sídlem Mírová čp. 120, Mimoň, škodu ve výši 4.200,- Kč,
- MUDr. ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ bytem ■■■■■ čp. ■■■■■ ■■■■■ škodu ve výši 4.800,- Kč, přičemž podle § 229 odst. 2 tr. řádu se tato poškozená se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obž. [REDAKCE] povinen nahradit poškozeným:

- Penny Market s.r.o., se sídlem Počernická 257, 250 73 Radnice, IČ: 64945880, škodu ve výši 11.962,-Kč,
- PMU CZ a.s., IČ 25013165, se sídlem Chelčického 627, Roudnice nad Labem škodu ve výši 2.329,-Kč, přičemž dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená společnost se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních,
- Allianz Pojišťovně a.s., se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, IČ: 47115971 škodu ve výši 3.900,-Kč,
- Tesco Stores ČR a.s., se sídlem Vršovická 1527/68b, 10000 Praha 10, IČ: 45308314 škodu ve výši 7.000,-Kč,
- [REDAKCE] - [REDAKCE] IČ [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] čp. [REDAKCE] škodu ve výši 9.869,-Kč přičemž dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních,
- [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] škodu ve výši 2.988,- Kč,

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození:

- ZŠ a MŠ Mimoň, se sídlem Mimoň, Mírová čp. 81,
- [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] čp. [REDAKCE]
- Kebapland s.r.o., IČ 28715977, se sídlem Chotovice č. 7,

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

Dokazováním provedeným v hlavních líčeních byly zjištěny následující skutečnosti:

Skutky uvedenými pod body 1/-3/ výrokové části rozsudku byli oba obžalovaní pravomocně uznáni vinnými rozsudkem Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, ze dne 4.2.2016 č.j. 5 Tm 31/2015-1125 a soud je vázán skutkovými zjištěními z tohoto rozsudku.

Spáchání skutků uvedených pod bodem 4) výrokové části rozsudku obž. [REDAKCE] doznal. Výpovědi obžalovaného k těmto skutkům jsou ve spisu 5 Tm 31/2015 na čl. 196, 1104 a ve spisu 5 T 18/2016 na čl. 21. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že byli opilí (s [REDAKCE] kameny rozbili výlohy, nechtěli nic ukrást, bylo to spíše vandalství. V průběhu hlavního líčení dne 27.1.2016 uvedl, že v té době v [REDAKCE] bydlel, procházeli městem společně s [REDAKCE] a [REDAKCE] byli pod vlivem alkoholu, vzal kámen, rozbil vchodové dveře do Penny Marketu, kámen hodil do výlohy Tesca, rozbil výlohu prodejny nábytku i malé okno prodejny [REDAKCE] není si vědom, že by rozbil skleněnou výplň prodejny PMU. V průběhu hlavního líčení dne 14.11.2016 uvedl, že rozbil všechny výlohy kromě toho kebabu, tu rozbil [REDAKCE] Spáchání skutku pod bodem 5) výrokové části rozsudku obž. [REDAKCE] doznal. Výpovědi obžalovaného k tomuto skutku jsou ve spisu 5 Tm 31/2015 na čl. 174 a na čl. 22 spisu 5 T 18/2016. V přípravném řízení obžalovaný popřel, že by rozbil výlohu prodejny kebab, uvedl, že to udělal [REDAKCE] k výlohám uvedeným pod bodem 4/ výrokové části rozsudku pak uvedl, že nebyl u toho, když je obž. [REDAKCE] rozbíjel, ale obž. [REDAKCE] se mu ještě tu noc přiznal. Hlavní líčení dne 27.1.2016 bylo konáno v nepřítomnosti tohoto obžalovaného, a v průběhu hlavního líčení dne 14.11.2016 spáchání skutku doznal, když uvedl, že pokud jde o ten kebab, je to pravda, měl v ruce kámen, společně s nimi (obž. [REDAKCE] tam byla ještě [REDAKCE]

Svědkyňe [REDAKCE] uvedla, že zná oba obžalované, na skutky si vzpomíná pouze matně, myslí si, že to bylo k večeru, myslí si, že byli pod vlivem alkoholu, nevzpomíná si, jaké výlohy rozbíjel [REDAKCE] [REDAKCE] určitě rozbil ten stánek s občerstvením kebab. **Svědkyňe** [REDAKCE] (čl. 614 spisu 5 Tm 31/2015), [REDAKCE] [REDAKCE] prodejny Penny Market v Mimoni, uvedla, že neznámí pachatelé dne 4.10.2013 v době od 22:00 hodin do 23:00 hodin poškodili skleněnou výplň levé části vstupních dveří do prodejny, a to na dvou místech. **Svěddek** [REDAKCE] (čl. 621 spisu 5 Tm 31/2015), [REDAKCE] [REDAKCE] společnosti PMU CZ a.s. v Mimoni, uvedl, že v objektu Penny Marketu mají provozovnu, neznámý pachatel v noci ze 4.10.2013 na 5.10.2013 rozbil výlohu o rozměru 200x100 cm, typ termosklo-dvojité sklo. **Svěddek** [REDAKCE] (čl. 637 spisu 5 Tm 31/2015), [REDAKCE] prodejny Tesco v Mimoni, uvedl, že dne 4.10.2013 kolem 22:58 hodin ho vyrozuměla bezpečnostní agentura o poškození výlohy, výloha o velikosti 197x147 cm byla poškozena na dvou místech. **Svěddek** [REDAKCE] (čl. 1110 spisu 5 Tm 31/2015) uvedl, že je [REDAKCE] prodejny [REDAKCE] v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] kolem půlnoci mu volal známý, ať přijede, že byla prodejna vykradená. Po příjezdu na místo zjistil, že je rozbitá výloha, pachatel do ní hodil nějaké kameny, výloha byla z dvojitého skla o rozměru 2,8 x 2,3 metr, mezi vrstvami skla byla vzduchotěsná izolační vrstva, byly poškozeny i věci, které byly vystaveny ve výloze. **Svědkyňe** [REDAKCE] (čl. 655 spisu 5 Tm 31/2015), [REDAKCE] prodejny [REDAKCE] uvedla, že dne 4.10.2013 v nočních hodinách neznámý pachatel rozbil skleněnou výplň okna o velikosti 131 cm x 60 cm, prodejnu naposledy kontrolovala dne 4.10.2013 kolem 22:00 hodiny, vše bylo v pořádku. **Svěddek** [REDAKCE] (čl. 266 spisu 5 Tm 31/2015), [REDAKCE] [REDAKCE] Kebab v Mimoni, uvedl, že v noci ze 4.10.2013 na 5.10.2013 v době od 21:45 hodin do 01:00 hodin neznámý pachatel rozbil skleněnou výplň okna.

Situaci na místech činů zachycují listinné důkazy, konkrétně **protokol o ohledání místa činu** včetně **fotodokumentace**, tyto listinné důkazy jsou ve shodě s výpověďmi svědků. Škoda na jednotlivých objektech byla stanovena **odborným vyjádřením** znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých. Odborné vyjádření zadal k vyhotovení soud po podání obžaloby, a proto došlo oproti obžalobě ke změně výše škody u skutků uvedených pod body 4c) a 4d). U skutku 4c) výrokové části rozsudku byla škoda navýšena na částku 26.227,-Kč, obžaloba vycházela při popisu skutku z vyjádření [REDAKCE] prodejny svědka [REDAKCE] aniž by byla doložena nějaká faktura, či rozpis prací, proto znalec kontaktoval příslušné pracovníky prodejny společnosti Tesco, vyžádal si podklady a fakturu a s ohledem na rozpis dílčích položek, rozsah provedené opravy a použitý materiál, vyhodnotil konečnou fakturu na částku 26.227,-Kč za plně objektivní. U skutku 4d) výrokové části rozsudku byla škoda snížena na částku 9.869,-Kč, jedná se o částku vynaloženou na opravu výlohy, faktura je založena ve spisu. [REDAKCE] prodejny svědek [REDAKCE] uvedl, že kromě výlohy byly poškozeny i věci ve výloze, nebylo však zjištěno, v jakém rozsahu měly být věci poškozeny, zda se budou opravovat a s jakými náklady, popřípadě zda se prodají v příslušné slevě, a proto nebylo možno spolehlivě stanovit výši škody.

Po provedeném dokazování soud uzavřel, že bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] spáchal skutky uvedené pod bodem 4/ způsobem popsáním ve výrokové části rozsudku, a že obžalovaný [REDAKCE] spáchal skutek uvedený pod bodem 5/ způsobem popsáním ve výrokové části rozsudku. Již bylo konstatováno, že oba obžalovaní spáchání skutků doznali, jejich doznání pak je ve vzájemné shodě a současně ve shodě všech provedených důkazů. Při právní kvalifikaci soud dospěl k závěru, že pokud jde o skutky 4/ a 5/, pak se jedná o pokračující jednání ve vztahu ke skutkům uvedeným pod body 14/ – 16/ rozsudku Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, ze dne 4.2.2016 č.j. 5 Tm 31/2015-1125. V této souvislosti soud uvádí, že usnesení o zahájení trestního stíhání byla obž. [REDAKCE] doručována ve dnech 7.5.2015, 22.6.2015, 9.7.2015, 27.8.2015 a 16.10.2015, a obž. [REDAKCE] dne 20.4.2015. Mezi skutky, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku pod body 1/–4/ (obž. [REDAKCE] a 1/–3/, 5/ (obž. [REDAKCE] soud shledal pokračování, když pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož

jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Z rozsudku Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, sp. zn. 5 Tm 31/2015 soud ve vztahu k oběma obžalovaným převzal právní kvalifikaci přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Nově jsou skutky kvalifikovány i jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, neboť oba obžalovaní poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, konkrétně obž. [REDAKCE] ve výši 65.023,50 Kč, a obž. [REDAKCE] ve výši 10.607,50 Kč. Škodou nikoli nepatrnou se pak rozumí škoda dosahující částky nejméně 5.000,-Kč. Oba obžalovaní pokud jde o poškození cizí věci (skutky 4/, 5/) jednali v úmyslu přímém, jejich vandalské chování je z pohledu soudu v příčinné souvislosti s tím, že byli pod vlivem alkoholu.

Tresty byly oběma obžalovaným vyměřeny jako tresty společné, obž. [REDAKCE] současně jako trest souhrnný, podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin, respektive přečin nejpřísněji trestný, obž. [REDAKCE] tedy v rámci trestní sazby rok až 5 let, obž. [REDAKCE] v rámci trestní sazby 6 měsíců až 3 léta. S ohledem na skutečnost, že se jedná o tresty společné, u obž. [REDAKCE] pak i trest souhrnný, byly v rámci vztahu společnosti zrušeny tresty uložené rozsudkem Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, sp. zn. 5 Tm 31/2015, a to obž. [REDAKCE] v trvání 1 roku v bodě I. rozsudku (jednalo se o trest souhrnný k trestnímu příkazu OS Česká Lípa sp. zn. 2 T 61/2015), vedle toho byl zrušen i trest propadnutí věci, obž. [REDAKCE] v trvání 6 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. V rámci souhrnnosti pak byl ve vztahu k obž. [REDAKCE] zrušen i trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 41 T 236/2014. Jinými slovy to znamená, že pokud jde o obž. [REDAKCE] byl mu uložen opět trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, tento trest nebyl nijak navýšen, jednoduše řečeno za skutky uvedené pod bodem 4/ výrokové části rozsudku, obžalovaný nebyl potrestán. Ve vztahu k obž. [REDAKCE] soud zohlednil následující skutečnosti: Obžalovaný [REDAKCE] spáchání skutků uvedených pod bodem 4/ výrokové části rozsudku zcela doznal. Skutky spáchal před více jak 3 lety ve věku blízkém věku mladistvého. Hledí se na něho, jako by do data skutků nebyl soudně trestán. V současné době tento obžalovaný vykonává dva tresty odnětí svobody v celkové délce 26 měsíců, výstup z výkonu trestu má vyznačen dnem 27.10.2017. Ve výkonu trestu dle svého vyjádření je kladně hodnocen, pracovně je zařazen mimo věznici, byl dvakrát kázeňsky odměněn, nebyl kázeňsky trestán. Z toho lze dovodit, že ve výkonu trestu si obžalovaný uvědomil nesprávnost svého počínání a výkon trestu vůči němu plní svůj účel. Pokud jde o obž. [REDAKCE] tomu byl původně rozsudkem Okresního soudu v České Lípě, soudu pro mládež, sp. zn. 5 Tm 31/2015 uložen nejmírnější možný výchovný trest, jak trest odnětí svobody, tak zkušební doba byly stanoveny na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. V tomto případě soud považoval za správné zrušený trest navýšit, byl navýšen jak trest odnětí svobody, tak zkušební doba, ale obě bylo vyměřeno při spodní hranici zákonné trestní sazby. Ve prospěch tohoto obžalovaného soud hodnotil jeho doznání, jeho bezúhonnost, časový odstup od data projednávaného skutku, skutečnost, že od té doby vede řádný život, nebylo zjištěno, že by se po datu skutků uvedených ve výrokové části rozsudku dopustil jiné trestné činnosti.

Poškozeným, kteří se řádně a včas připojili s požadavkem na náhradu škody, byla náhrada škody přiznána ve výši odvozené od výroku o vině, společnosti Tesco Stores ČR byla přiznána náhrada škody v uplatněné výši, u společnosti PMU CZ a.s. soud zohlednil výši pojistného plnění pojišťovnou Allianz a.s. Pokud je o poškozenou společnost Kebapland s.r.o., ta se nepřipojila s požadavkem na náhradu škody k trestnímu řízení řádně, připojila se proti neznámému pachateli, proto byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 tr. řádu má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V České Lípě dne 28. listopadu 2016

JUDr. Alena Procházková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Nikola Novotná

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 23. května 2016
samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou, **t a k t o :**

Obžalovaní

[REDACTED]

[REDACTED]

a

[REDACTED]

[REDACTED]

uznávají se vinnými, že

od 15.4.2014 do současné doby neoprávněně užívají [REDACTED] č.p. [REDACTED] s příslušenstvím v obci [REDACTED] který dne 10.6.2013 poškozený [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vydražil spolu s pozemky parcelní č. [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] přičemž podezřelí byli o dražbě informováni s tím, že dne 10.6.2013 přešlo vlastnické právo k uvedeným nemovitostem na vydražitele [REDACTED] [REDACTED] následně dne 17.3.2014 byli oba podezřelí písemně vyzváni k vyklizení nemovitostí a k jejímu předání vlastníkovi ke dni 15.4.2014, kdy na tuto výzvu nereagovali a do dnešního dne uvedenou nemovitost neopustili a nadále ji obývají,

tedy

protiprávně užívají dům jiného,

čímž spáchali

přečin neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku.

Za to se

odsuzují oba obžalovaní

podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **j e d n o h o (1) měsíce**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se oběma obžalovaným stanoví zkušební doba v trvání **j e d n o h o (1) roku**.

ODŮVODNĚNÍ

Nalézací soud v trestní věci obžalovaných rozhoduje podruhé, rozsudkem ze dne 14.4.2015 č.j. 5T 82/2014-57 byli oba obžalovaní podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek soud nevyhodnotil jako trestný čin. Usnesením odvolacího soudu ze dne 30.9.2015 č.j. 31To 359/2015-77 byl podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku rozsudek zrušen v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně, tedy soudu nalézacímu, aby ji v podstatném rozsahu znovu projednal a rozhodl. V odůvodnění odvolacího soudu se pak uvádí, že soud nalézací správně uzavřel, že bylo spolehlivě prokázáno, že se skutek stal a že jej spáchal obžalovaný, odvolací soud se však neztotožnil s dalším závěrem soudu nalézacího, že za tento skutek nejsou obžalovaní trestně odpovědní s ohledem na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

Dokazováním provedeným do vyhlášení v řadě prvního rozsudku byly zjištěny následující skutečnosti:

Hlavní líčení se konalo dne 14.4.2015 v nepřítomnosti obou obžalovaných, ti se nedostavili, byli však řádně a včas předvoláni, kromě toho, byla hlavnímu líčení přítomna jejich obhájkyň. Postupem podle § 207 odst. 2 tr. řádu byly čteny protokoly o výsledku obou obžalovaných, v procesním postavení podezřelých. Před policejním orgánem **obžalovaní** shodně uvedli, že byla podána žaloba k civilnímu soudu na vyklizení nemovitostí, a tedy podle jejich názoru s odkazem na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku věc nespadá do kompetence orgánů činných v trestním řízení, neboť platí zásada subsidiarity trestní represe a princip ultima ratio, problém by tedy měl být řešen prostředky práva civilního, nikoli práva trestního.

Z **usnesení** ze dne 10.06.2013 č.j. 023 Ex 00504/10-129 bylo zjištěno, že soudní exekutor udělil příklep vydražiteli [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen poškozený) na dražené nemovitosti ve společném jmění manželů [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zapsaných na listu vlastnictví pro obec [REDAKCE] k.ú. [REDAKCE] a to rozestavěné budovy stojící na pozemku p.č. [REDAKCE] pozemku p.č. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, pozemku p.č. [REDAKCE] – ostatní plocha a pozemku p.č. [REDAKCE] – ostatní plocha, vše s příslušenstvím. Dne 06.03.2014 vyhotovil soudní exekutor **vyrozumění** o nabytí právní moci a zaplacení nejvyššího podání č.j. 023 Ex 00504/10-176 ve kterém se mj. uvádí, že vlastnická práva přešla na vydražitele, tedy poškozeného, ke dni 10.06.2013. Dne 17.03.2014 vyhotovil advokát poškozeného **písemné**

výzvy, které odeslal oběma obžalovaným a ve kterých je mj. vyzývá k vyklizení předmětných nemovitostí do 15.04.2014 s upozorněním, že pokud výzvu respektovat nebudou, pak bude věc předložena na náklady obžalovaných k soudnímu projednání. Následně dne 23.04.2014 podal advokát poškozeného **trestní oznámení**, poté dne 24.04.2014 je podána **žaloba** na oba obžalované k Okresnímu soudu v České Lípě, věc byla vedena pod sp. zn. 15 C 92/2014 a rozsudkem ze dne 30.10.2014 bylo rozhodnuto, že obžalovaní jsou povinni vyklidit předmětné nemovitosti. Dne 16.05.2014 podává advokát poškozeného další **žalobu** k Okresnímu soudu v České Lípě, opět na vyklizení předmětných nemovitostí, věc je vedena pod sp. zn. 38 C 133/2014. Dne 30.09.2014 podávají obžalovaní **žalobu** k Okresnímu soudu v České Lípě, mj. proti poškozenému, věc je vedena pod sp. zn. 12 C 223/2014, a rozsudkem ze dne 08.04.2015 byla zamítnuta žaloba obžalovaných o určení vlastnictví nemovitostí a neplatnosti příklepu soudního exekutora.

Dokazováním provedeným poté, kdy věc byla vrácena odvolacím soudem soudu nalézacímu, byly zjištěny následující skutečnosti:

Rozsudek Okresního soudu v České Lípě sp. zn. **15 C 92/2014** nabyl právní moci dne 20.7.2015, vykonatelným se stal dne 21.8.2015. Dovoláním obžalovaných bylo usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.4.2016 sp. zn. 26Cdo 4742/2015 odmítnuto. Ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. **40Nc 4764/2015**, pak bylo zjištěno, že usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 27.11.2015 zamítl Okresní soud návrh obžalovaných na odklad exekuce, který obžalovaní podali u soudního exekutora dne 11.11.2015, následně usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20.4.2016 sp. zn. 35Co 49/2016 bylo unesení Okresního soudu v České Lípě potvrzeno.

Soud po provedeném dokazování uzavřel, že bylo prokázáno, že obžalovaní spáchali skutek způsobem popsáným ve výrokové části rozsudku a tím naplnili skutkovou podstatu přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku, neboť protiprávně užívají dům jiného. Nalézací soud při respektování stanoviska soudu odvolacího k tomu uvádí: Podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. V daném případě uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, tj. výzva k vyklizení, podání dvou žalob o vyklizení, ani zamítnutí žaloby o určení vlastnictví a neplatnosti soudního příklepu, k nápravě vztahů nepostačovalo. Obžalovaní byli informováni o dražbě a od roku 2013 věděli o udělení příklepu, posléze i o tom, že jejich odvolání bylo zamítnuto. V březnu 2014 (tedy po roce udělení příklepu) byli vyzváni, aby nemovitost vyklidili do 15.4.2014, a ani na tuto výzvu nereagovali, a déle než rok i nadále nemovitost užívali. Obžalovaní protiprávně nemovitost užívali dlouhodobě a to i poté, kdy proti nim bylo zahájeno trestní řízení. Poškozený dříve než využil institutu trestního oznámení, snažil se situaci řešit mírnější formou, konkrétně výzvami a korespondencí s obžalovanými, vše se minulo účinkem.

Tresty byly oběma obžalovaným vyměřeny v rámci trestní sazby podle § 208 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k obecným zásadám uvedeným v §§ 38, 39 tr. zákoníku. Oba obžalovaní do data projednávaného skutku nebyli soudně trestáni. Uvedená okolnost byla hodnocena v jejich prospěch. Přitěžující okolnosti shledány nebyly. Soud jako přiměřený shledal u obou obžalovaných výchovný trest odnětí svobody vyměřený při spodní hranici zákonné trestní sazby odložený podmíněně na nejkratší možnou zkušební dobu. Soud neshledal zákonné podmínky pro upuštění od uložení trestu, podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku lze upustit od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě, a vzhledem

k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, a k dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě a k ochraně společnosti. U obžalovaných není splněna zákonná podmínka lítosti a projevení účinné snahy po nápravě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 23.5.2016

JUDr. Alena Procházková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Tichá

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. června 2016
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou, t a k t o :

Obžalovaní

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

se uznávají vinnými, že

spolu s osobou, jejíž věc byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí

1/ v Kosmonosích, okres Mladá Boleslav dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních
hodinách z prodejny Tesco č. p. 1255 po předchozí domluvě společně odcizili 216 ks
čokoládových vajíček zn. Kinder Surprise v celkové hodnotě 5.594,- Kč ke škodě společnosti
Tesco Stores ČR, a. s., se sídlem Vršovická 1527/68B, Praha 10, IČ 45308314,

2/ v Mladé Boleslavi dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních hodinách v ulici Jičínská 1369 z prodejny Lidl po předchozí domluvě společně odcizili 79 ks balení čokoládových dukátů zn. Favorina v celkové hodnotě 2.362,10 Kč ke škodě společnosti Lidl Česká republika, v. o. s., se sídlem Nárožní 1359/11, Praha 5, IČ 26178541,

3/ v Mladé Boleslavi dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních hodinách v ulici U Stadionu 1276/11 z prodejny Kaufland po předchozí domluvě společně odcizili 327 ks oplitek zn. Fidorka v celkové hodnotě 3.237,- Kč ke škodě společnosti Kaufland Česká republika, v. o. s., se sídlem Pod Višňovkou 25, Praha 4, IČ 25110161,

4/ v Doksech dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních hodinách z prodejny Lidl po předchozí domluvě společně odcizili 124 ks oplitek zn. Fidorka v celkové hodnotě 1.227,60 Kč, 96 ks čokolád zn. Big TriBit v celkové hodnotě 1.238,40 Kč, 3 ks instantních nápojů zn. Nescafé v celkové hodnotě 149,70 Kč, 1 ks oplatky zn. Miňonka v hodnotě 10,90 Kč a 2 ks oplitek zn. Horalka v celkové hodnotě 11,80 Kč, tedy věci v celkové hodnotě 2.638,40 Kč, vše ke škodě společnosti Lidl Česká republika, v. o. s., se sídlem Nárožní 1359/11, Praha 5, IČ 26178541,

a tohoto jednání se ■■■■■ dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. 2 T 63/2009, který nabyl téhož dne právní moci, odsouzen pro dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákona k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s dohledem, který dne 31. 8. 2010 vykonal, a k trestu zákazu pobytu na okrese Hradec Králové na dobu pěti let,

t e d y

úmyslným společným jednáním si присvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a ■■■■■ byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný ■■■■■

přechin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný ■■■■■

přechin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Za to se

o d s u z u j í

obžalovaný ■■■■■

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d v a c e t i s e d m i (27) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

obžalovaná [REDAKCE]

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dva a c e t i s e d m i (27) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i (18) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání š e s t i (6) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání p a t n á c t i (15) měsíců.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] r u š í výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 13. 4. 2015 č. j. 15 T 200/2014-223, který nabyt právní moci dne 25. 6. 2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 5 To 238/2015-265, z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 8. 2015 sp. zn. 31 T 41/2015, který nabyt právní moci dne 4. 8. 2015, a z rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 2 T 17/2015, který nabyt právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] r u š í výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 4. 2. 2014 č. j. 1 T 264/2013-26, který nabyt právní moci dne 22. 4. 2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 13 To 161/2014-152, jakož i všechna další

rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] p o v i n n í nahradit společně a nerozdílně poškozené Lidl Česká republika, v. o. s., se sídlem Nárožní 1359/11, Praha 5, IČ 26178541, škodu ve výši 2.638,40 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Lidl Česká republika, v. o. s., se sídlem Nárožní 1359/11, Praha 5, IČ 26178541, o d k a z u j e se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] využil svého práva nevypovídat a pouze uvedl, že byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a byla mu stanovena zkušební doba v trvání tří let.

Obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že není vinna ona, její [REDAKCE] [REDAKCE] ani [REDAKCE] [REDAKCE]. V Lidlu nakoupila asi dvacet rohlíků, sýr, pivo a limonádu. V supermarketu Tesco, kde kupovala vejčeka, neměli chleba, který potom chtěla koupit v Lidlu. V Kauflandu ani Lidlu v Mladé Boleslavi nebyla. Stopli je dva [REDAKCE] [REDAKCE] s [REDAKCE] se kterými nemají nic společného a kteří měli tašku, v níž něco měli a kterou si dali do kufru. Cukrovinky nekupovala obžalovaná ani její [REDAKCE] museli je tam dát ti dva [REDAKCE].

Poněvadž obžalovaní [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení využili svého práva nevypovídat a obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] se bez omluvy nedostavil, přečetl soud dle § 207 odst. 2 trestního řádu protokoly o výsledku těchto obžalovaných z přípravného řízení na č. l. 15 – 17, 18 – 20, 22 – 23.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v přípravném řízení uvedl, že dne 26. 2. 2013 ho obžalovaní [REDAKCE] s [REDAKCE] požádali o odvoz z Litvínova k [REDAKCE] do Čáslavi. Když na zpáteční cestě před Prahou zahlédli dva stopaře, [REDAKCE] mu řekli, ať zastaví, vyšli z auta a bavili se s nimi o něčem. Poté stopaře nabrali a řekli obžalovanému [REDAKCE] ať pokračuje na Mladou Boleslav. V autě se domlouvali, do kterých obchodů má zajet a co tam budou dělat. Před supermarketem Kaufand se všichni domlouvali na krádeži vajíček zn. Kinder. Obžalovaného [REDAKCE] úkolovali oba obžalovaní [REDAKCE] stejnoměrně a v Mladé Boleslavi mu řekli, ať zastaví asi u Alberta. Obžalovaný [REDAKCE] kouřil u auta, ostatní odešli do obchodního domu a zhruba po půl hodině z něj postupně vycházeli. Obžalovaný [REDAKCE] který vyšel poslední, nesl tašku plnou věcí, kterou dal do kufru auta, a obžalovanému [REDAKCE] řekli, aby se o to nezajímal. Totéž se opakovalo v Tesco a Kauflandu v Mladé Boleslavi. Poté odjeli do Lidlu v Doksech, kde šli dovnitř všichni. Obžalovaný [REDAKCE] si koupil energetický nápoj, pak vyšel obžalovaný [REDAKCE] a nakonec vyběhl obžalovaný [REDAKCE] s prázdným košíkem a bez tašky, košík odhodil a utíkal na silnici směrem na Českou Lípou. Počkali, až vyjde obžalovaná [REDAKCE] s obžalovaným [REDAKCE] kteří jim řekli, že ochranka kontrolovala tašku obžalovanému [REDAKCE]. Obžalovaného [REDAKCE] nabrali na silnici ve směru na Českou Lípou a následně je zastavila policie.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že ho dne 26. 2. 2013 v Praze na hlavním vlakovém nádraží oslovil obžalovaný [REDAKCE] zda nemá zájem o přivýdělek, aniž by mu řekl, o co jde, a zavedl ho k sobě do auta. Okolo třetí se připojil ještě jeden muž [REDAKCE] národnosti. Byli v několika obchodech v Mladé Boleslavi a v Lidlu v Doksech, kde obžalovaný [REDAKCE] nic neukradl, kradené věci pronášel druhý [REDAKCE] s nímž byli sami v obchodních domech. Neříkali jim, jaké věci mají být odcizeny, záleželo to uvážení obžalovaného [REDAKCE] a [REDAKCE] ale bylo to na popud obžalovaných [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] o jehož věci bylo rozhodnuto samostatně, v přípravném řízení uvedl, že přijel nejspíš dne 16. 2. 2013 ze Slovenska do České republiky z důvodu hledání práce. Od té doby bydlel na různých místech v České republice, do Prahy přijel dne 25. 2. 2013, koupil si jízdenku na autobus na Slovensko, přespal na lavičce na hlavním vlakovém nádraží a poté zjistil, že byl okraden a přišel o jízdenku na autobus. Neměl peníze na nový lístek, šel se podívat na autobusové nádraží, kde se ho kolem 14:30 hod. muž zeptal, jestli si nechce přivýdělat s tím, že mu řekne později, o jakou práci jde, přičemž obžalovaný se domníval, že půjde o normální práci. Šli k vozidlu na parkovišti, u kterého stála [REDAKCE] a pak přišli ještě dva [REDAKCE] V autě seděl vpředu řidič a [REDAKCE] který jej oslovil kvůli práci, vzadu obžalovaný [REDAKCE] s [REDAKCE] a [REDAKCE] Před obchodním domem v Mladé Boleslavi dali obžalovanému látkovou tašku, kterou pověsil na vozík. Chodili po obchodu, řekli obžalovanému, ať jim dá vozík, obžalovaný stál bokem, takže na něj neviděl a nakonec mu řekli, ať s vozíkem projede přes pokladnu. Obžalovaný [REDAKCE] vyndal z vozíku svoje věci, které zaplatil, taška byla z poloviny něčím naplněná, obžalovaný [REDAKCE] se do ní nedíval. Venku dali tašku do kufru vozidla. V Mladé Boleslavi se to takto opakovalo ve třech obchodech, obžalovaný již věděl, že mu dají věci, aby je pronesl bez zaplacení, a uvědomoval si, že se dopouští krádeže, ale vše dělal proto, že neměl peníze na cestu domů. Z Mladé Boleslavi poté odjeli do jiného města, obžalovaný šel s taškou do obchodu, u sladkostí nechal tašku i košík, a když se vrátil, taška byla plná věcí. U pokladny k obžalovanému přišel bezpečák a chtěl vidět tašku, kterou mu obžalovaný dal, a utekl. Nasedli do auta a jeli rychle do Doks, ale po několika minutách cesty je zastavila hlídka policie.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že ostraze prodejny Lidl oznámil útěk pána s taškou, kdy se jednalo buď o obžalovaného [REDAKCE] nebo obžalovaného [REDAKCE] U auta postával obžalovaný [REDAKCE] kterého svědek v prodejně nezaregistroval. Rovněž nezaregistroval obžalovaného [REDAKCE] a obžalovanou [REDAKCE] Do auta naskákaly tři osoby, které odjely, a svědek ostraze oznámil SPZ jejich vozidla.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE] pracovník ostrahy prodejny Lidl v Doksech, uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] se pohyboval sám po prodejně s vozíkem a na něm pověšenou taškou, která během nákupu nabyla na objemu. Všiml si, že v cukrovinkách zmizely Fidorky a další sušenky, a tak u pokladny zkontroloval tašku obžalovaného [REDAKCE] v níž měl cukrovinky, o nichž tvrdil, že je koupil v Tesco. Svědek vyzval obžalovaného [REDAKCE] k předložení průkazu totožnosti, tašku odložil na vedlejší pokladnu, čehož obžalovaný [REDAKCE] využil a utekl. Obětaví zákazníci si zapsali SPZ vozidla, kterým odjížděl, a zavolali policii.

Z listinných důkazů soud zjistil, že hlídka policie byla dne 26. 2. 2013 v 18:40 hod. vyslána do Zahrádek k hostinci Na kovárně, kudy mělo projíždět vozidlo [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, RZ [REDAKCE] [REDAKCE] v kterém se měli nacházet pachatelé podezřelí z krádeže v prodejně Lidl v Doksech. Poté, kdy vozidlo projelo, bylo zastaveno, přičemž osádku tvořili [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] (srov. úřední záznam policie na č. I. 78). V zavazadlovém prostoru vozidla byly nalezeny tři velké papírové krabice s 216 čokoládovými vajíčky Kinder, 79 čokoládovými mincemi Favorina, 327 Fidorkami (srov. protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací na č. I. 25 – 30).

Z přehraného kamerového záznamu z prodejny Tesco v Mladé Boleslavi je patrné, že v úseku prodeje cukrovinek se samostatně pohybují tři osoby. Muž v šedé bundě a černými rukávy se [REDAKCE] na [REDAKCE] policii ztotožněný jako obžalovaný [REDAKCE] nakládá do vozíku krabici se zbožím, dále se zde pohybuje [REDAKCE] v tmavých šatech ztotožněná jako obžalovaná [REDAKCE] a [REDAKCE] muž [REDAKCE] vlasů a oblečení ztotožněný jako obžalovaný [REDAKCE]. U pokladny obžalovaná [REDAKCE] vyndává z košíku zboží, zatímco obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] projíždějí každý s jedním nákupním vozíkem, přičemž obžalovaný [REDAKCE] má na háčku vozíku zavěšenou tašku.

Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Je prokazován především doznáním obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří shodně vypověděli, že je oslovil obžalovaný [REDAKCE] s nabídkou blíže nespecifikovaného přívýdelku, krádeže v supermarketech probíhaly na popud obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] a odcizené zboží provázel obžalovaný [REDAKCE] v tašce zavěšené na háčku nákupního vozíku, což potvrzuje i kamerový záznam ze supermarketu Tesco. Obžalovaný [REDAKCE] se prezentoval jako řidič, jenž byl úkolován obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně trasy jízdy a jemuž řekli, ať se o nic nezajímá, nicméně potvrdil, že se všichni v autě domlouvali na krádeži. Pohyb obžalovaného [REDAKCE] a útěk bez tašky s odcizenými cukrovinkami z prodejny Lidl v Doksech potvrzují i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] přičemž svědek [REDAKCE] si nebyl jistý, zda se jednalo o obžalovaného [REDAKCE] či obžalovaného [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] si byl jist, že se jednalo o obžalovaného [REDAKCE] nicméně z výpovědí obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] je evidentní, že se jednalo o obžalovaného [REDAKCE]. S doznáním obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] pak korespondují listinné důkazy, které dokladují nález odcizeného zboží ve vozidle, v němž jeli všichni obžalovaní. Obžalovaný [REDAKCE] který využil svého práva nevypovídat, a obžalovaná [REDAKCE] která popřela, že by se krádeží dopouštěla, jsou usvědčováni výše zmíněnými důkazy, z nichž je evidentní, že si jako řidiče najali obžalovaného [REDAKCE] přibrali dva stopaře s nabídkou přívýdelku a následně obžalovaného [REDAKCE] úkolovali ohledně trasy jízdy a domlouvali s obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] provedení krádeží v supermarketech. Tedy obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se krádeží přímo fyzicky nedopouštěli, ale vymysleli je a organizovali. Soud neuvěřil obhajobě obžalované [REDAKCE] že s krádežemi neměla nic společného a že po nákupu v prodejně Tesco jela do Lidlu kvůli chybějícímu chlebu a vajíčkům, poněvadž se jedná o běžný sortiment obecně bohatě zásobených supermarketů, a proto soud považoval za nepravděpodobné, že by byla nucena navštívit čtyři supermarkety, než by se jí je podařilo koupit. Závěr soudu o úmyslu obžalovaných [REDAKCE] odcizit cukrovinky podporuje i skutečnost, že po nabrání stopařů se odchýlili z původní trasy Čáslav – Litvínov a jeli nelogicky nakupovat běžné potraviny do Mladé Boleslavi, ač je mohli nakoupit kdekoli po cestě.

Obžalovaní [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] svým jednáním pod body 1) – 4) naplnili po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili (odcizili cukrovinky ve vlastnictví poškozených obchodních společností), a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 13.831,50 Kč), přičemž jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo nutno kromě toho kvalifikovat ještě jako přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, neboť byl za takový čin v posledních třech letech potrestán (rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. 2 T 63/2009, který nabytého právní moci, byl odsouzen pro dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákona k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s dohledem, který dne 31. 8. 2010 vykonal, a k trestu zákazu pobytu na okrese Hradec Králové na dobu pěti let). Soud kvalifikoval jednání pod bodem 1) – 4) jako

pokračující přečin krádeže neboť jednotlivé dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (jeden den), souvislostí předmětu útoku (cukrovinky) a stejným motivem (zajištění si finančních prostředků). Jednání obžalovaných bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaní věděli, že se jedná o cizí cukrovinky, a tyto chtěli odcizit, což také učinili. Obžalovaní přečin spáchali ve formě spolupachatelství, protože tak činili společným jednáním a v úmyslu tak činit společně. Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] krádeže vymysleli a zorganizovali, k čemuž si najali řidiče obžalovaného [REDAKCE] a pod příslibem přivýdělku získali vykonavatele obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE]. Přitom není podstatné, že se krádeží přímo fyzicky nedopouštěli. Oproti návrhu na potrestání soud nekvalifikoval jednání obžalovaného [REDAKCE] jako přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, neboť k odsouzení trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 18. 3. 2010 sp. zn. 2 T 58/2010 již nelze přihlížet z důvodu amnestie podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody a upuštění od výkonu peněžitého trestu.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] nepolehčuje žádná okolnost, avšak soud vzal také v úvahu, že od spáchání činu uběhla doba více než tři let. Obžalovaný [REDAKCE] má v Rejstříku trestů [REDAKCE] záznamů, z nichž se sice přihlíží jen k jednomu, nicméně je z nich patrné, že má sklon se dopouštět trestného činu krádeže. Obžalovaná [REDAKCE] má v Rejstříku trestů [REDAKCE] záznamů, z nichž nelze přihlížet k žádnému, avšak též je zřejmé, že je u ní přítomná tendence se dopouštět trestného činu krádeže. Soud rovněž negativně hodnotil, že oba byli hlavními hybateli posuzované trestné činnosti, a proto nebylo možné uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to i s ohledem na skutečnost, že v úvahu přicházelo uložení souhrnného trestu k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Posuzovaný přečin je totiž ve vztahu souběhu k přečinům krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, dle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a dle § 205 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, kterými byli obžalovaní uznáni vinnými rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 13. 4. 2015 č. j. 15 T 200/2014-223, který nabyl právní moci dne 25. 6. 2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 5 To 238/2015-265, rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 8. 2015 sp. zn. 31 T 41/2015, který nabyl právní moci dne 4. 8. 2015, a rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 2 T 17/2015, který nabyl právní moci téhož dne, a jímž byl oběma obžalovaným uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 21 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, protože všechny tyto přečiny obžalovaní spáchali před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Lounech, tj. před dnem 13. 4. 2015. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby jednoho roku až pěti let, tj. trestní sazby za přečin krádeže dle § 205 odst. 3 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejpřísněji trestnému, uložil soud trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře 27 měsíců). Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalované do věznice s dozorem, poněvadž jim byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři léta a obžalovaní dosud nebyli ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Obžalovanému [REDAKCE] nepolehčuje žádná okolnost, avšak soud vzal také v úvahu, že od spáchání činu uběhla doba více než tři let, naopak mu přitěžuje jeho trestní minulost, jelikož v Rejstříku trestů má [REDAKCE] záznamů, z nichž se přihlíží k [REDAKCE] a jedná se o odsouzení pro [REDAKCE] trestných činů krádeže a [REDAKCE] trestných činů úvěrového podvodu, z kterých je patrná tendence obžalovaného dopouštět se trestné činnosti, jejímž znakem je obohacení se na úkor

jiného, a proto nebylo možné uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to i s ohledem na skutečnost, že v úvahu přicházelo uložení souhrnného trestu k souhrnnému nepodmíněnému trestu. Posuzovaný přečin je ve vztahu souběhu k přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 4. 2. 2014 č. j. 1 T 264/2013-26, který nabyl právní moci dne 22. 4. 2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 13 To 161/2014-152 a jímž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s dozorem, protože oba tyto přečiny obžalovaný spáchal před vyhlášením uvedeného rozsudku, tj. před dnem 4. 2. 2014. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let, tj. trestní sazby za přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejpřísněji trestnému, uložil soud trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře osmnácti měsíců). Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s dozorem, poněvadž mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři léta a obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Obžalovanému [redacted] polehčuje jeho doznání, které přispělo k usvědčení zejména obžalovaných [redacted] a [redacted]. V Rejstříku trestů má [redacted] záznamy, ale je třeba na něj hledět jako na netrestaného z důvodu osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení a amnestie těchto odsouzení. Soud vzal také v úvahu, že od spáchání činu uběhla doba více než tři let. Z těchto důvodů považoval soud za dostatečně výchovný podmíněný trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby (konkrétně ve výměře šesti měsíců) s krátkou zkušební dobou v trvání patnácti měsíců.

Ve vztahu k poškozené Lidl Česká republika, v. o. s., která se připojila nárokem na náhradu škody ve výši 5.000,50 Kč, zavázal soud všechny obžalované k náhradě škody ve výši 2.638,40 Kč, představující hodnotu odcizených cukrovinek pod bodem ad 4) rozsudku. Cukrovinky pod bodem ad 2) byly poškozené společnosti vráceny (srov. usnesení o vydání věci na č. I. 32), a proto v této části nároku na náhradu škody odkázal soud poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do o s m i dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 9. června 2016

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Veronika Pešková

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. června 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Homolkové a soudců JUDr. Jarmily Urbanové a Ludmily Krotilové, **t a k t o :**

Obžalovaný

1. [REDACTED]

[REDACTED]

2. [REDACTED]

[REDACTED]

3. [REDACTED]

[REDACTED]

u z n á v a j í s e v i n n ý m i , ž e

dne 23.03.2013 v době kolem 18.00 hodin na chodníku v ulici Bardějovské v České Lípě, naproti výjezdu z parkoviště obchodního domu Spar, obviněný [REDACTED] přistoupil k poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] chytil jej za oděv pod krkem, křičel na něj, aby si nastoupil do auta a tahal jej k vozu [REDACTED] RZ: [REDACTED] které v tu dobu obviněný [REDACTED] přistavil těsně k místu konfliktu, poškozený do vozu nastoupit nechtěl, vzpíral se obviněnému [REDACTED] s natlačením, respektive vtažením poškozeného do vozidla obviněnému [REDACTED] pomohl obviněný [REDACTED] a obviněný [REDACTED] takže se obviněným přes odpor poškozeného nakonec podařilo dostat jej do vozu,

přítom obviněný [REDAKCE] společně s dosud neustanoveným pachatelem stáli od počátku konfliktu poškozeného [REDAKCE] a obviněného [REDAKCE] v jejich bezprostřední blízkosti, hlídali, aby poškozený [REDAKCE] neutekl a svou přítomností současně dávali najevo početní převahu a podporu obviněnému [REDAKCE]

poté co byl poškozený usazen na zadní sedadlo automobilu, obviněný [REDAKCE] usedl za volant, obviněný [REDAKCE] na místo spolujezdce vpředu, obviněný [REDAKCE] po levici poškozeného a dosud neustanovený spolupachatel po pravici poškozeného, naposled uvedený neznámý pachatel u sebe ve voze měl basebalovou pálku, kterou držel mezi koleny,

v autě obviněný [REDAKCE] opakovaně po poškozeném požadoval uhrazení dluhu, půjčil poškozenému svůj mobilní telefon, aby tento mohl volat svým známým, od kterých měl dlužnou částku získat a poškozený po celou dobu, kterou s obviněnými ve voze strávil, na nátlak obviněných svým známým telefonoval,

vozem jeli z ulice Bardějovská nejprve k vodárně na kopci Špičák nad Českou Lípou, zde obviněný [REDAKCE] poškozenému prohledal peněženku, peníze nenašel, ale vytáhl z peněženky občanský a řidičský průkaz poškozeného a podal je obviněnému [REDAKCE] peněženku poškozenému vrátil, dále obviněný [REDAKCE] vytáhl z přihrádky před spolujezdcem plynovou pistoli, vystoupil z vozu a venku z pistole několikrát vystřelil, od vodárny pak jeli přes Nový Bor směrem na Polevsko, dále do staré vilové zástavby v Arnultovicích k bydlišti obviněného [REDAKCE] potom na nedaleké pole u zahrádkové kolonie, kde [REDAKCE] tůroval auto, když se obvinění kolem 20:00 hodin z telefonního rozhovoru poškozeného dozvěděli, že věc byla nahlášena policii, vysadili poškozeného v Novém Boru u autobusového nádraží,

tedy

nutili jiného násilím a pohrůzkou násilí, aby něco konal, spáchali čin nejméně se dvěma osobami a čin spáchali se zbraní,

čímž spáchali

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. b), c) trestního zákoníku,

Za to se

odsuzují

[REDAKCE]

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **tří (3) let**.

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **tří (3) let**.

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený ■■■■■ nar. ■■■■■ odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující okolnosti :

Obžalovaný ■■■■■ odmítl vypovídat a odkázal na svůj výsledek z přípravného řízení. Zde uvedl, že toho dne se rozhodli jet do autoservisu kvůli problémům s vozidly, nastoupil jako spolujezdec do ■■■■■ k řidiči ■■■■■ seděl vzadu, nikdo další s nimi nejel. U OD Spar zahlédl, že jde po chodníku ■■■■■ s nějakou ■■■■■ zastavil na parkovišti u OD a ■■■■■ vystoupil, aby se ho zeptal, kdy mu ■■■■■ vrátí peníze 1.500,-Kč za prodaná kola, což mu dlužil už asi dva měsíce. ■■■■■ řekl, že peníze nemá, tak se dohodli, že si k nim ■■■■■ nastoupí, pojedou s nimi a někde si půjčí. ■■■■■ nastoupil dobrovolně, nikdo ho k tomu nenutil, akorát se před tím na ulici hádali. ■■■■■ byl po celou dobu ve vozidle, ■■■■■ si na chvíli vystoupil. ■■■■■ si sedl vlevo dozadu, ■■■■■ seděl vpravo vzadu. Do autoservisu už nejeli, ■■■■■ to chtěl vyřešit v klidu, ostatní potřebovali na záchod a tak zajeli k vodárně pod Špičák. ■■■■■ i půjčil svůj mobilní telefon, jízda trvala tak pět minut. U vodárny ■■■■■ a ■■■■■ vystoupili, ■■■■■ a ■■■■■ zůstali ve vozidle, ten pořád telefonoval, auto uzamčeno nebylo. ■■■■■ po vykonání potřeby vytáhl z vozidla plynovou pistoli a venku z ní jednou vystřelil. ■■■■■ nebyl pistolí vyhrožováno, předem o ní nevěděl. V automobilu byly pouze rybářské pruty, ale žádná baseballová pálka. Nakonec někdo z Nového Boru ■■■■■ slíbil, že mu půjčí, proto tam všichni jeli, nakonec z toho ale nic nebylo, ■■■■■ tam i venku kouřil, telefonoval dalších asi 45 minut a ■■■■■ došlo, že z toho nic nebude a chtěli ho hodit zpět do České Lípy. ■■■■■ chtěl ale pouze na autobusové nádraží v Novém Boru. Celkem mohli být ve vozidle asi 4 hodiny, do současné doby ale ■■■■■ nic nevrátil.

U hlavního líčení dále uvedl, že ho ■■■■■ telefonicky kontaktoval a požadoval po něm 3.000,- Kč za mlčenlivost, na což vůbec nereagoval. Řekl, že nic neřekne u soudu, když mu dá 3.000,- Kč. Žádné peníze mu nezaplatil. Na poškozeného žádný psychický nátlak ve smyslu, že by to mohlo

vzbudit obavu o jeho život nebo jeho zdraví, v žádném případě nevyvíjel. ■■■■ byl úplně v klidu, bral to s úsměvem na tváři, dělal si z toho pomalu srandu. To, že na ně poškozený poté podal trestní oznámení, si vysvětluje tak, že mu tím chtěl uškodit, že ten dluh vrátit nechce a udělal to naschvál.

Obžalovaný ■■■■ rovněž nechtěl vypovídat a odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že s ■■■■ čekali doma na ■■■■ chtěli jet do servisu. Když přijel, nasedli všichni do jeho vozidla ■■■■ a jeli do servisu, kde ale opravář nebyl přítomen, po telefonátu sdělil, že se vrátí za chvíli a tak se obžalovaní rozhodli jet nakoupit do OD Spar. Po cestě ■■■■ uviděl ■■■■ nechal zastavit vozidlo a vystoupil, aby si s ním promluvil. Z vozidla ■■■■ s ■■■■ viděli, jak se ■■■■ s ■■■■ hádá, něco se tam dělo, asi do sebe i strčili. Poslal ■■■■ at se jde podívat, co se na místě děje a ■■■■ s vozidlem popojel blíže. Poté se ale k autu začal ■■■■ s ■■■■ blížit, ten šel dobrovolně a zcela dobrovolně dozadu i nasedl poté, co jich ■■■■ zeptal, zda mají čas s ním něco řešit. ■■■■ měl dlužit peníze, měli pro ně zajet do Nového Boru, po cestě odbočili k vodárně kvůli toaletě. Ve vozidle zůstal pouze ■■■■ a ■■■■ po pěti minutách se ■■■■ vrátil, že ■■■■ ukáže svou plynovou pistoli. šel s ní ven a ukazoval ji ■■■■ 10 m od auta z ní jednou vystřelil do vzduchu. Nebylo to kvůli zastrašování, navíc automobil nebyl zamčený. ■■■■ celou dobu telefonoval uvnitř vozidla. Po několika minutách vyjeli směrem na Nový Bor, kde měl ■■■■ někdo půjčit, ale to nevyšlo a opět volal více lidem. V Boru se zdrželi delší dobu, ■■■■ koupili čokoládu, stále telefonoval, byl i mimo automobil si zakouřit. Poté přišel s tím, že mu půjčí někdo v Lípě, nato mu řekl ■■■■ že na to nemá čas, a že ho hodí na autobusové nádraží v Boru, kde si vystoupil a obžalovaní jeli k ■■■■ domů. Tam se rozešli. V automobilu nebyla ani žádná baseballová pálka, pouze rybářské potřeby. ■■■■ se do konfliktu nezapojoval vůbec, ■■■■ se ptal pouze, zda už to mají vyřešené, jinak si to s ■■■■ řešil ■■■■ ■■■■ s nimi byl tak 1,5 až 2 hodiny.

Obžalovaný ■■■■ vypověděl, že v ten den byl u ■■■■ opravovali auto a měl přijet ■■■■ a měli jet do České Lípy kvůli plynu do auta. Cestou u Sparu potkali ■■■■ a ■■■■ řekl ■■■■ aby zastavil. Ten zastavil na parkovišti u Sparu, on vystoupil přes ulici za tím ■■■■ tam se hádali. On sám vystoupil a šel se podívat, co se děje, ale než tam došel, tak už tam přijel autem ■■■■ Pak pochopil, že ■■■■ dluží ■■■■ peníze, tak si sedl zpátky do auta, kam pak nasedl ■■■■ a ■■■■ a pokračovali k vodárně v České Lípě. ■■■■ potřeboval na záchod, tak tam ■■■■ zajel a pak pokračovali do Boru, kde se zastavili doma u ■■■■ Poté pokračovali na zahrádkářskou kolonii v Novém Boru, kde chvíli byli. Celá věc se nevyřešila, ■■■■ celou dobu požadoval po ■■■■ dluh za kola a pak ■■■■ vysadili na autobusovém nádraží. Viděl, že ■■■■ měl pistoli, a když si odskočil, tak z ní jednou vystřelil do vzduchu. V tu chvíli byl tak 10 metrů daleko od auta, myslí, že u toho nic neříkal, vlastně mu tu pistoli ukazoval. Nic mu na to neřekl a pak tu pistoli vrátil zpátky do auta. V autě se projednával ten dluh, pochopil, že ■■■■ dluží nějaký peníze za kola k autu. Myslí si, že ■■■■ k nim do auta nastoupil dobrovolně. Je pravda, že se sice pohádali, možná se párkrát postrčili na chodníku, on už seděl v autě. S tím autem tam už stáli, mělo otevřené dveře. Viděl ■■■■ jak si do auta sedal. Obž. ■■■■ přijel k tomu chodníku, už neví, jestli vystoupil a neví, jestli ■■■■ pomáhal nasednout do auta. Poté pokračovali dál. K té vodárně jeli proto, že potřeboval na záchod. Obžalovanému ■■■■ řekl, že si potřebuje

odskočit, jestli by mu někde nezastavil a nato on jel s nimi k té vodárně, byli kousek odtamtud, od posledního domu v České Lípě je to té vodárně asi tak 2 km. V Novém Boru poškozeného vysadili na nádraží a vrátili se k [REDAKCE] [REDAKCE] a šli domů. Tu situaci nevnímal tak, že by se tím mohla zabývat policie. Do toho telefonování poškozenému vůbec nezasahoval, pouze seděl v autě. [REDAKCE] mu nepřišel nijak rozrušený, choval se úplně normálně.

Poškozený [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že asi před 2 měsíci, než se stala ta událost, si od [REDAKCE] [REDAKCE] vzal pro jinou osobu pneumatiku, měl mu za ni dát 1.500,-Kč. Trochu to trvalo, než mu ta osoba ty peníze dala, a než je mohl [REDAKCE] vrátit. Peníze za pneumatiky použil na své potřeby a nemohl je tedy vrátit [REDAKCE] Toho 23.3.2013 mu je stále ještě nevrátil a šel s [REDAKCE] před [REDAKCE] bylo to v Bardějovské ulici, když vedle něj zastavilo auto [REDAKCE] vyběhl z něj [REDAKCE] který ho chytl za oděv a vyzval ho, ať si nastoupí do auta, hned věděl, o co asi jde. Poškozený do auta nastoupit nechtěl, kladl mu odpor a pošťuchovali se. Mohlo to trvat tak 3 minuty. Jeden z těch dalších ho přitáhl k autu a [REDAKCE] ho pak do něj strčil. Strčil ho na zadní sedadlo doprostřed, pokud jde o tom, jak ho dostali do auta, tak ho táhli asi za celé tělo, nastrkali ho tam, [REDAKCE] to začal, ty dva neznal, a [REDAKCE] seděl v autě, byl to řidič. Ten jeden neznámý skutečně držel vzadu v ruce baseballovou pálku, sám chodí na ryby a pruty by poznal, pokud by držel rybářské pruty. Celkem byly v autě 4 osoby a ještě on. Ví určitě, že tam byl [REDAKCE] a [REDAKCE] u [REDAKCE] si není jistý. V automobilu pokračovali směrem Špičák k vysílači, po cestě měl po telefonu shánět peníze, dovolal se asi 10 lidem, ale nikdo mu nepůjčil. Když dojeli k vysílači, tak tam zastavili a asi se mu snažili nahnat strach, protože [REDAKCE] za autem vystřelil z plynové pistole, v autě s ním seděl ještě [REDAKCE] a jedna další osoba. Mohli tam stát 5-10 minut. Poté nasedli zpět do auta a jeli směrem na Nový Bor, v autě mu řekli, že se mu ta cesta bude přičítat, pokud ty peníze nesežene. Zastavili v Novém Boru u jednoho rodinného domu, kam si jeden z nich šel řešit další dluh, a pak jeli na pole mezi Borem a Polevskem, kde zastavili. Měl pořád shánět peníze, ale nemohl je sehnat. Byli tam celkem dlouho, odhadl by to tak na 20 minut. Možná to bylo ještě na tom poli, ale sebrali mu peněženku, jestli v ní nemá nějaké peníze. Měl v ní ale jenom 50 korun, takže mu je nechali, a ty použil na cestu vlakem zpět. Poté ho odvezli na autobusové nádraží, autobus ale žádný nejel, a tak jel vlakem. Řekl by, že v průběhu incidentu byl [REDAKCE] docela milý, určitě mu nechtěl nějak ublížit a nechal mu těch 50 korun. V průběhu toho volala opakovaně [REDAKCE] na mobilní telefon, ona už byla v kontaktu s policií a říkala, ať se všichni vrátí do České Lípy, že tam ty peníze dostanou, ale oni to slyšeli, asi měli z policie obavy, takže tam nejeli. Peníze doposud nevrátil. Z jejich jednání měl strach, ale psychické následky nemá. Letos v létě skutečně s [REDAKCE] řešili, že by to celé stáhnul, poškozený mu to i sám nabídnul, byla kvůli tomu předvolávána spousta lidí a nikomu to nebylo příjemné. Nicméně skutečně dnes mluvil pravdu a bylo to tak, jak uvedl. V kaslíku u spolujezdce byla umístěna plynová pistole, vzal ji do ruky [REDAKCE] vystoupil z auta ještě s jednou osobou zezadu a vzadu za autem z ní stříleli. Měl z toho strach a obavy, říkal si, že kdyby to zaplatil, tak měl klid. V automobilu volal z mobilu [REDAKCE] na všechna ta čísla. V Boru mu koupili čokoládu a pak ho vysadili u autobusového nádraží, nechtěli jet saž do Lípy, věděli už z telefonu, oč se jedná. [REDAKCE] kamarád [REDAKCE] ho v létě kontaktoval, že [REDAKCE] by chtěl, aby to stáhnul, že by za to dostal i finanční odměnu. Poškozený také nechtěl běhat po soudech, už od toho chtěl mít pokoj. Ten den určitě nikdo nevěděl, kam jde, byla to asi náhoda. Policii to oznámila [REDAKCE] [REDAKCE] myslí, že reagovala adekvátně, protože potom ho pustili, když to slyšeli, že ho hledá policie, a že hledají i jejich

auto, změnilo se i jejich chování. Oni to slyšeli přes hlasitý odposlech v mobilu, když mu volala [REDAKCE] [REDAKCE]. Pokud jde o fyzické násilí, tak ho pouze [REDAKCE] udeřil jednou do břicha, že na něj nemá tolik času, bylo to asi na tom Špičáku. Jinak musel sedět v autě, vedle něj seděli ostatní, ani z jedné strany nemohl ven. Nejdřív si říkal, že by mohl utéct, až jeden z nich vystoupí, ale pakl to vzdal, o propuštění je nežádal. Předvolání k soudu mu bylo doručeno dvakrát, jednou v říjnu loňského roku, to přišel, ale řekli, že soud je odročený a šel se tedy na podatelnu zeptat, co se děje a dnes se dostavil. S tím kamarádem se domlouval, že by mu každý z obžalovaných dal za změnu výpovědi 1.000,-Kč.

Svědčyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] viděla naposledy u toho incidentu. Šli s [REDAKCE] ke [REDAKCE] pohybovali se na Špičáku u Sparu a [REDAKCE] byli na parkovišti. Vyjeli, vylezli z auta, začali se s ním dohadovat, začali na sebe halekat a pak ho vzali a odjeli, co se dělo potom, to neví. Už si nepamatuje, jestli s ním mluvil jenom jeden nebo všichni, byli [REDAKCE]. Neví ani, co jim říkal on. U [REDAKCE] si chtěli popovídat, bylo to k večeru, kolem pátý, šestý hodiny. Nakonec s nimi [REDAKCE] [REDAKCE] odjel, dobrovolně to nebylo, dalo by se říct, že ho do toho auta někdo strčil, neví, kdo ho tam strčil, už si nepamatuje, jestli venku byli všichni tři. Postrkovali se tam, nadávali si a pak ho strčili dozadu a jeli. Ona byla v šoku, nevěděla, která bije, ale neznala je. Tu situaci nijak potom neřešila, šla nahoru ke [REDAKCE] a za chvíli zvonila policie, že to nahlásil někdo, kdo to viděl z parkoviště. Poté jela na stanici a vypovídala tam. Ta situace se stala z ničehonic, byla z toho v šoku. Neřekla by, že proti [REDAKCE] [REDAKCE] bylo použito nějaké násilí, ale pouze postrkování. [REDAKCE] se tomu bránil tak, že je držel za ruce. Nedokáže popsat, co jednotlivě obžalovaní dělali. Ona to hned nenahlásila na policii proto, že chtěla počkat, jestli se za chvíli vrátí.

Svědčyně [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že dne 23.3.2013 měl k ní přijít na návštěvu s předchozí svědkyní, ale už nepřišel, protože kluci přijeli autem. Viděla, jak přijelo auto, vyskočili kluci a naložili ho do auta. Chytli ho za ruce a za nohy a strčili ho dovnitř, nevěděla, že by se s ním někdo z nich bavil. Předchozí svědkyně k ní dorazila poté nahoru, mluvily spolu o tom, nejdříve si myslely, že je to jenom nějaká sranda a pak přijeli policajti a začalo se to řešit. To auto obžalovaných přijelo z parkoviště od Sparu, vystoupili tři lidi. Viděla, že se [REDAKCE] [REDAKCE] bránil, a to tak, že se jim snažil vytrhnout, nechtěl do toho auta. Bydlí ve [REDAKCE] patře, žádné hlasy neslyšela, nebylo to přímo pod jejím oknem, byli na silnici, je to asi taková vzdálenost jako od konce této místnosti ke dveřím. To auto zastavilo před jejím vchodem, stálo našikmo přes silnici. Kdyby měla popsat charakter [REDAKCE] [REDAKCE] tak na něj [REDAKCE] [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE] je [REDAKCE]. Ten večer, když se [REDAKCE] [REDAKCE] vrátil, tak s ním ještě byla v kontaktu, čekali na něj ještě s kamarády a on všem vykládal, jak je strašně vyčerpán atd., ale o 14 dní později řekl, že se mu vůbec nic nestalo, že to fakt byla jenom sranda.

Z úředních záznamů dalších vyslechnutých osob bylo zjištěno, že [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že asi v březnu 2013 ve večerních hodinách jí zavolal poškozený, že potřebuje půjčit 2.000,-Kč, že je to opravdu nutné, na hlase poznala, že se něco děje, ale tvrdil, že jí to říct nemůže. Když se ho ptala dále, říkal, že byl zavřený v nějakém autě, že od něj právě odešel, že ho unesli a že když šel s [REDAKCE] [REDAKCE] že ho naložili v Bardějovské ulici, dále říkal, že je někde na louce a at nevolá policii. Volal jí vícrát, když byl právě v autě, slyšela v autě i mužské hlasy, jak říkají, zda mu někdo nepůjčí, pak se smáli a když byl mimo auto, říkal, že se bojí o život a že mají střelnou zbraň. Volala i na ten mobil zpět, ale někdo jí řekl, že ho už odvezli na

zastávku. Váhala, zda má zavolat policii, zda to není legrace, poškozenému opakovaně půjčovala a on to prohrál v automatech. Následně ale na policii zavolala a sdělili jí, že se to už řeší. Po týdnu poškozeného potkala v Lípě, kde jí vše potvrdil. ■■■■■ uvedl, že mu přišla sms na jaře 2013, že žádá o zapůjčení částky 2.000,-Kč, nic jiného ve zprávě nebylo, považoval to za vtip. ■■■■■ uvedl, že na jaře mu v odpoledních hodinách volal poškozený, aby mu nutně půjčil 2.000,-Kč, volal z cizího čísla, později na internetu zjistil, že jde o číslo na ■■■■■ ■■■■■ Poškozený uvedl, že jede na výlet směrem na Nový Bor, svědek pochopil, že o tom poškozený nechce mluvit. Kdyby mu to ale naznačil, tak by to svědek pochopil, protože věděl, že poškozený ■■■■■ dluží peníze a že poškozený není ■■■■■ pokud jde o peníze. Poškozený prostě nic jiného neřekl. Když se vrátil domů, tak říkal, že dobrovolně nastoupil do ■■■■■ ■■■■■ že byli u vodárny, kde se střílelo, že mu tím asi chtěli pohrozit, ale že si z toho nic nedělal, o fyzických útocích nemluvil. Přišel mu v pohodě, když se ho vyptávali, říkal, at už to nechají být, že je to jedno. Poškozenému moc nevěří. Myslí si, že je to divadlo. Svědkyně ■■■■■ ■■■■■ uvedla, že i ji žádal o půjčení peněz na jaře 2013, kdy jí v podvečer volal, zda mu může půjčit, přišel jí úplně normálně, ničeho si nevšimla. Svědkyně ■■■■■ ■■■■■ uvedla, že dne 23.3.2013 jela s ■■■■■ nakoupit do OD Spar, čekala v autě, po návratu ■■■■■ chtěla vycouvat z parkoviště, ale zastavilo za ní vozidlo, a jelikož byla otočená, tak viděla celou situaci. Z velkého ■■■■■ vozidla vystoupili dva mladíci, pak se auto rozjelo, objelo parkoviště a zastavilo ve výjezdu, poté vystoupili další dva nebo tři mladíci, šli na protější chodník, kde procházel mladík s ■■■■■ Poté viděla, jak ho dva chytli za ruce a třetí ho udeřil do břicha a všichni tři ho soukali do vozidla na zadní sedadla, zavřeli na něm dveře a velmi rychle odjeli směrem k Centrálu. Bylo to velmi rychlé, nic ale neslyšela, byla zavřená ve vozidle, mladík se nicméně bránil rukama a nohama, že do vozidla nechce. Dva mladíci, co vystoupili jako prvním, si zase nastoupili do vozidla. Událost nahlásila na linku 158.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že automobil ■■■■■ ■■■■■ je registrován na ■■■■■ ■■■■■ Podle úředních záznamů PČR ze dne 23.3.2013 byla tohoto dne v 19.35 vyslána hlídka do ul. Bardějovská na základě oznámení ■■■■■ ■■■■■ že došlo k únosu ■■■■■ ■■■■■ Toto měla vidět také ze svého okna v ■■■■■ jeho ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ která v hlavním líčení uvedla shodné skutečnosti jako policii v tomto úředním záznamu. Následně se ■■■■■ ■■■■■ ozval v 18.47 hodin, kde ho žádal o půjčku 2.000,-Kč, které dluží ■■■■■ hlas měl vystrašený, říkal, že jsou schopni mu udělat cokoli, pokud peníze nesežene. Svědek proto zavolal policii, po té s poškozeným komunikoval pomocí sms a domlouval předání finanční hotovosti, obžalovaní psali, že ho dovezou na autobusovou zastávku, kde poškozený peníze od ■■■■■ převezme a donese opět na autobusovou zastávku. Na místě proto čekala schovaná hlídka, ale od poškozeného přišla sms, že ho vysadili v Novém Boru a do Lípy dojede sám vlakem, poté přišel k ■■■■■ kde ho hlídka vyzvedla a odvezla na výslech. Podle dalšího úředního záznamu PČR není na místo napadení poškozeného u OD Spar vidět přes kamery. Dne 23.3.2013 bylo s poškozeným provedeno ohledání místa činu v 23.30 hodin, kdy jim ukázal místo pod vodárnou na kopci Špičák, kde seděl ve vozidle a kde došlo ke střelbě, kde na místě byla nalezena ještě nábojnice, byla pořízena fotodokumentace. Dále byl pořízen i výpis z telefonické komunikace prokazující, komu všemu poškozený volal. Pokud jde o zprávy o pověsti, tak ■■■■■ nebyl projednáván pro přestupky, stejně tak ■■■■■ obž. ■■■■■ byl však MěÚ Nový Bor projednáván ■■■■■ v roce 2012 pro přestupek v ■■■■■ v roce 2010 pro přestupek proti ■■■■■ ■■■■■ kdy měl mířit ■■■■■ ■■■■■ na

další [] osoby, dále přestupek proti [] a v roce 2005 neoprávněně [] [] V opisu RT nemá [] žádný záznam, ostatní dva obžalovaní mají po [] záznamu, ke kterým se již nedá přihlížet. Poškozený [] nebyl projednáván pro přestupky, v opisu RT má [] záznam z roku 2015, kdy byl potrestán pro přečin úvěrový podvod podle § 211 odst.1 tr.zákoníku k trestu OPP ve výměře 150 hodin.

Po provedeném hlavním líčení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se obžalovaní dopustili trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Všichni obžalovaní uvádějí poměrně shodnou verzi skutkového děje, tedy že ten den měli namířeno do autoservisu, nicméně po cestě potkali poškozeného, který si k nim vlastně dobrovolně přisedl a následně začal řešit svůj dluh prostřednictvím telefonu, který měl vůči [] Když po nějaké době zjistil, že peníze nesežene, tak ho odvezli na autobusové nádraží v Novém Boru, kde si vystoupil. Trestnou činnost tedy zcela popírají, poškozeného k ničemu nenutí. Z trestné činnosti jsou však usvědčováni poškozeným, jehož výpověď ve spojení s ostatními svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy je věrohodnější a logičtější, který podrobně, i se značným časovým odstupem před soudem popsal a zopakoval, že ten den šel se [] navštívit další [] když u něj přibrzdilo vozidlo a obžalovaní ho násilím vstrčili za končetiny dovnitř a odjeli s ním. Obě dvě svědkyně nakonec uvedly i stejné skutečnosti jako poškozený. Předmětem jejich jednání byl dluh, který v tu chvíli měl poškozený vůči [] a také se měl v autě snažit si od různých osob vypůjčit finanční hotovost. Následně ho odvezli pod kopec Špičák k vodárně, kde měl [] za autem vystřelit ze své plynové pistole, což poškozený vnímal jako nátlak na svou osobu a z jejich jednání měl strach o své zdraví a život. Již na tomto místě telefonoval různým známým, které žádal o zapůjčení finanční hotovosti, jeho tvrzení je podporováno listinným důkazem – a to výpisem telefonických hovorů z telefonu [] a dále čtenými úředními záznamy o výpovědi všech osob uvedených výše, kterým se poškozený dovolal. Následně se přemístili do Boru, kde opět poškozený volal různým osobám a podařilo se mu svěřit se [] která již komunikovala s policií. Poškozený dále uvedl, že jakmile se obžalovaní z hlasitého odposlechu telefonu dozvěděli, že po nich již pátrá policie, nechtěli ho již ani zavézt zpět do České Lípy a vysadili ho rovnou v Novém Boru. Následně poškozený dojel zpět a poté ho policie odvezla na výslech. Rovněž potvrdil, že ho v loňském roce kontaktoval kamarád [] a byly mu nabídnuty finanční prostředky, pokud by u soudu upravil svou výpověď ve prospěch obžalovaných. Ohledně násilí použitého vůči poškozenému byla vyslechnuta i [] ostatně jediný nezávislý svědek a tato svědkyně uvedla, že celou situaci pozorovala ze svého automobilu a skutečně bylo vůči poškozenému použito násilí při nastupování do vozidla a to od několika mužů, kdy toto vozidlo také velmi rychle odjelo z místa. Obžalovaní tak společným jednáním naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. b) a c) trestního zákoníku, když za použití fyzické síly překonali odpor poškozeného a donutili jej k nastoupení do vozidla, kde po něm obviněný [] požadoval zaplacení dluhu. Vedle jednoznačně násilného úvodu skutku, kdy byl poškozený za přispění všech obžalovaných natlačen do osobního vozu, působili obžalovaní na vůli poškozeného také hrozbou použití násilí. Pohružku násilím lze spatřovat v tom, že poškozeného úmyslně zavezli na odlehlé místo u vodárny pod vrchem Špičák a na tomto místě stupňoval obž. [] nátlak na poškozeného tím, že poškozenému demonstroval střelnou zbraň, kterou měl sebou. Obdobný účinek jako předvedení střelné zbraně měla na poškozeného mít také přítomnost basebalové pálky ve voze, v ruce neztotožněného pachatele. Obžalovaní tedy nutili poškozeného násilím a za

použití hrozby násilí, aby něco konal. Protože obžalovaní jednali společně v nejméně tříčlenné skupině, spáchali čin nejméně se dvěma osobami podle § 175 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a protože k nátlaku na vůli poškozeného použili plynovou pistoli a baseballovou pálku, spáchali čin se zbraní ve smyslu § 118 a § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaní se k trestné činnosti nedoznali, což tedy nelze hodnotit v jejich prospěch jako polehčující okolnost, naproti tomu přitěžující okolnost shledána nebyla a před spácháním této trestné činnosti vedli i bezúhonný život, kdy [REDAKCE] je zcela bez záznamu v opisu RT a [REDAKCE] a [REDAKCE] byli [REDAKCE] odsouzeni před téměř 10 lety jako mladiství a dnes se k těmto odsouzením již ani nedá přihlížet. Po zvážení všech těchto okolností dospěl soud k závěru, že obžalovaným ještě postačuje k dosažení účelu trestu uložení trestu nespojeného s přímým výkonem odnětí svobody a uložil [REDAKCE] a [REDAKCE] tak trest odnětí svobody podmíněný v trvání 24 měsíců se zkušební dobou v trvání 36 měsíců, která dle názoru soudu postačuje k tomu, aby prokázali, že jsou schopni nápravy a nebudou se žádné další trestné činnosti dopouštět, a [REDAKCE] trest odnětí svobody podmíněný v trvání 24 měsíců se zkušební dobou v trvání 24 měsíců, tedy trest mírnější, neboť na celé trestné činnosti se podílel méně aktivně než předchozí dva obžalovaní.

Poškozený byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, protože mu v trestním řízení nevznikla žádná škoda.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 10.června 2016

v.r.

Mgr. Lucie Homolková,

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne **7. ledna 2016** samosoudkyní Mgr. Lucií Homolkovou, **t a k t o :**

Obviněný

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

v [REDACTED] okres Česká Lípa, i jinde nejméně od 12.10.2006 do 10.2.2013 v 09:45 hodin, kdy byl kontrolován a následně zadržen policejní hlídkou, se nacházel na území České republiky a tedy členských států Evropské unie, ačkoliv mu bylo rozhodnutím Policie ČR, oblastní ředitelství SCPP, Hradec Králové, odbor pátrání a kontroly pobytu, ze dne 21.9.2006 čj. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] které nabylo dne 27.9.2006 právní moci, uloženo správní vyhoštění z území České republiky a tedy členských států Evropské unie v trvání 10 let a k vycestování z území České republiky mu byla stanovena doba 15 dnů ode dne ukončení zajištění,

t e d y

- mařil výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že se zdržoval na území České republiky, ačkoli bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění,

č í m ž s p á c h a l

- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
-

Za to se

o d s u z u j e

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **č t y ř (4) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s d o z o r e m.**

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti :

Obžalovaný vypověděl, že se již nepamatuje, zda se v době uvedené ve výroku rozsudku zdržoval na území ČR, v minulosti bydlel v Ostravě a poté v Ruzyni, kde bylo azylové středisko. Z azylového střediska odešel na konci r. 2006 a od té doby bydlel v [REDAKCE] u [REDAKCE]. Věděl o tom, že má uloženo správní vyhoštění. Republiku neopustil, protože ve [REDAKCE] nemá zázemí a tady má [REDAKCE]. Věděl i o tom, že byl v minulosti odsouzen tr. příkazem OS Frýdek-Místek, kde mu byl rovněž uložen stejný trest. Neví o tom, že je ve [REDAKCE] tr. stíhán. Může to být jediné kvůli tomu, že do zdejších [REDAKCE] novin napsal článek proti [REDAKCE] režimu. Ve [REDAKCE] se o tom dozvěděli přes velvyslanectví v ČR. V ČR je od roku 2002, žádal o vydání pasu, místo toho mu však vydali náhradní doklad a slíbili mu, že pas vydají teprve poté, co veřejně přizná své chyby, že špatně psal o politice [REDAKCE] to bylo v roce 2003 nebo 2004. Nebylo mu doručeno žádné rozhodnutí, které by se týkalo udělení azylu, ale takové řízení probíhalo. Pokud jde o jeho rodinné poměry, od r. 2004 do r. 2005 žil se svou [REDAKCE] v [REDAKCE] poté ho zadržela policie v Hradci Králové, do r. 2006 byl v Ruzyni a od té doby žije v [REDAKCE] s [REDAKCE] a [REDAKCE]. V r. 2006 dostal od policie pouze výjezdní vízum a poté již žádné další.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že obviněný byl zadržen dne 10.2.2013 v 10.30 hodin, téhož dne mu bylo sděleno podezření týkající se předmětného skutku, které bylo v souladu s trestním řádem přeloženo do jeho rodného jazyka. Dále bylo zjištěno, že dne 10.2.2013 prováděla hlídka PČR Odboru cizinecké policie Česká Lípa kontrolu obviněného, který si podal žádost o udělení povolení k přechodnému pobytu, kdy bylo v evidencích zjištěno, že ale nemá v současné době platné oprávnění k pobytu na území ČR a naopak má udělené platné správní vyhoštění do 27.9.2016. Při kontrole obviněný nepředložil žádný doklad totožnosti ani nebyl schopen jinak prokázat svoji totožnost, proto po výzvě následoval PČR na služebnu, kdy bylo zjištěno, že zmíněné správní rozhodnutí o vyhoštění vydalo OPK Kradec Králové pod č.j. [REDAKCE] kterým mu je zakázán pobyt na území ČR do výše uvedeného data. Poté byl obviněný zadržen a to přesně dne 10.2.2013 v 10.30 hodin. Podle výpisu z informačního systému PČR nemá obviněný platný cestovní doklad, nemá povolen pobyt podle § 87y (z.č. 326/1999 Sb.), naopak je vyhoštěn do 27.9.2016. V minulosti mu bylo uděleno pouze výjezdní vízum s délkou pobytu 60 dnů, kdy byl povinen vycestovat nejpozději dne 27.3.2008. Dále k němu PČR eviduje několik sankcí vyhoštění a to v období od 10.1.2008 do 10.1.2012, od 27.9.2006 do 27.9.2016 a od 4.11.2004 do 4.11.2009. Pokud jde o historii azylového řízení, dne 25.10.2006 byla opakovaná žádost o azyl podle evidence PČR zamítnuta. Rozhodnutím PČR OŘ SCPP [REDAKCE] ze dne 21.9.2006 byl obviněný, který zároveň užívá i další jméno,

vyhoštěn na dobu deseti let, tedy do 27.9.2016, toto rozhodnutí obviněný osobně převzal a podepsal dne 21.9.2006. V opisu RT má obviněný [REDAKCE] záznam a to podle rozsudku OS Frýdek-Místek ze dne 13.11.2006, sp.zn. 80T 50/2006, viz výše, s uloženým trestem vyhoštění na dobu 4 let. Rozsudek nabyl právní moci dne 7.2.2007, výkon trestu byl nařízen dne 20.3.2007. Podle odboru azylové a migrační politiky MVČR dne 30.1.2013 obviněný požádal o povolení k přechodnému pobytu, neboť sdílí společnou domácnost s občanem EU. Kvůli platnému správnímu vyhoštění se však na něj nevztahuje oprávnění pobývat na území ČR do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti podle § 87y z.č. 326/1999 Sb. Dne 29.1.2013 požádal obviněný o udělení povolení k přechodnému pobytu a předložil kopie rodných listů své [REDAKCE] dokládající, že její [REDAKCE] mají českou státní příslušnost. Dále doložil výpis z KN, kdy jeho [REDAKCE] vlastní v [REDAKCE] nemovitost, je [REDAKCE] v současné době se [REDAKCE] a její [REDAKCE] navštěvují [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] psaná listina, údajný náhradní doklad totožnosti, je zřejmě rodný list, jak potvrdil tlumočnick při hlavním líčení. Podle zprávy KSZ v Ústí nad Labem dne 28.11.2000 vydal justiční orgán v [REDAKCE] na obviněného mezinárodní zatýkácí rozkaz pro trestný čin zpronevěry, kdy trestné činnosti se měl dopouštět od 1.2.1999 do 31.5.2000 a celkově zpronevěřit [REDAKCE] USD a odjet ze země. Spis MVČR OAM-632/2007 byl v mezidobí skartován, jiné aktuální řízení než o povolení přechodného pobytu pod sp.zn. OAM-1361/PP-2013 není k obviněnému ministerstvem vnitra ČR vedeno. Velvyslanectví [REDAKCE] republiky se ani k výzvě soudu nevyjádřilo, zda byl obviněnému vydán cestovní doklad či nikoli. Ze spisu MS v Praze, sp.zn. 2 AZ 17/2008 bylo zjištěno, že o azyl požádal obviněný dne 31.5.2004, kdy mu však MVČR nebyl udělen a dne 6.2.2006 bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o kasační stížnosti proti tomuto rozhodnutí tak, že azyl skutečně udělen nebyl. Podle § 10 odst. 3 z.č. 325/1999 Sb o azylu platného do 31.12.2006 nebyl žadatel oprávněn podat novou žádost po dobu dvou let od pravomocného skončení předchozího řízení, za počátek této lhůty se považuje den nabytí právní moci soudního rozhodnutí (toto ustanovení však později bylo ze zákona o azylu vyjmutu). Podle § 10 odst. 4 téhož zákona mohlo ministerstvo tuto lhůtu v případě zvláštního zřetele prominout, avšak přípisem MVČR ze dne 19.4.2007 a 25.5.2007 nebyly u obviněného shledány tyto důvody pro prominutí lhůty pro podání opakované stížnosti. Proti tomuto rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím svého obhájce žalobu Městskému soudu v Praze dne 8.6.2007, ve které argumentoval jiným právním výkladem počátku běhu dvouleté lhůty, tedy že běží již od prvostupňového rozhodnutí a nikoliv až od rozhodnutí druhostupňového soudu a během této doby neztrácí žadatel postavení žadatele o azyl. Zároveň podal obviněný dne 21.5.2007 přes podatelnu MVČR novou žádost o azyl a tím pádem bylo toto řízení zahájeno. Usnesením MS v Praze ze dne 25.10.2007, č.j. 2Az 21/2007-40 byla žaloba odmítnuta a to z toho důvodu, že přípis MVČR nepodléhá soudnímu přezkumu, v tomto rozsudku byl zároveň vysloven právní názor, že dvouletá lhůta běží až ode dne rozhodnutí o kasační stížnosti, které je také zároveň podrobně odůvodněno. Obviněný proti tomuto podal kasační stížnost, o které bylo rozsudkem NSS ze dne 29.5.2008, č.j. 2Azs 17/2008-61 rozhodnuto tak, že se se rozsudek MS zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení, neboť i tento přípis soudnímu přezkumu podléhá, protože se v něm rozhoduje závazně o právech a povinnostech žadatele-obviněného. Na základě tohoto bylo MS v Praze rozsudkem ze dne 21.10.2008, č.j. 2Az 17/2008-75 rozhodnutí MVČR ze dne 25.5.2007, č.j. OAM-632/2007 zrušeno a věc vrácena dalšímu řízení.

Ve věci již byl jednou vynesena odsuzující rozsudek, tento však byl k odvolání obviněného usnesením KS v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zrušen a věc byla vrácena k novému projednání, kdy dokazování mělo být doplněno o zjištění, jaké bylo právní postavení obviněného

v době uvedené v návrhu na potrestání a jakým způsobem bylo MVČR reagováno na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21.10.2008, č.j. 2Az 17/2008-75.

Dokazování tedy bylo doplněno o další listinné důkazy, a to zejména o usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 4Nt 201/2013-194, kterým bylo rozhodnuto, že vydání obviněného k trestnímu stíhání do [REDAKCE] na základě žádosti o vydání Nejvyšší lidové prokuratury VSR pro trestný čin uchvácení majetku podle § 139 trestního zákona VSR je přípustné. Toto usnesení bylo posuzováno VS v Praze, kde bylo usnesením ze dne 30.9.2013, sp.zn. 14To 130/2013 rozhodnuto, že se výrok o přípustnosti vydání doplňuje, jinak usnesení nabylo právní moci. Obviněný však podal dovolání a dne 12.3.2014 pod sp.zn. 11Tcu 3/2014 Nejvyšší soud rozhodl tak, že se obě tato usnesení zrušují a věc se vrací Krajskému soudu v Ústí nad Labem, aby věc znovu projednal a rozhodl. Následně opět rozhodoval KS v Ústí nad Labem usnesením ze dne 9.4.2015, č.j. 4Nt 201/2013-372 ve spojení s usnesením VS v Praze ze dne 28.7.2015, č.j. 14 To 90/2015, kterým bylo taktéž rozhodnuto tak, že vydání obviněného je přípustné. V odůvodnění je obsaženo kromě skutečností podstatných pro vydávací řízení, že :

„ Pokud jde o důvod nepřipustnosti vydání podle § 393 odst., 1 písm. b) tr.ř., tedy že jde o osobu, které byla v ČR udělena mezinárodní ochrana, bylo zjištěno, že [REDAKCE] v ČR opakovaně požádal o azyl (nyní o mezinárodní ochranu). Jeho žádost o azyl, podaná dne 31. 5. 2004 byla zamítnuta Ministerstvem vnitra ČR pod č. j. OAM-341/LE-B01-B02-2004 jako zjevně nedůvodná, přičemž žaloba jmenovaného proti zamítavému rozhodnutí ministerstva byla dne 10. 9. 2004 zamítnuta Krajským soudem v Plzni pod č. j.60Az 98/2004-23. Vyhověno nebylo ani kasační stížnosti jmenovaného, o níž bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto dne 22. 12. 2005 pod č. j. 6AZs 429/2004-49. V průběhu trestního řízení, vedeného u Okresního soudu ve Frýdku -Místku pod sp. zn. 80T 50/2006 žádal jmenovaný opakovaně o mezinárodní ochranu a prominutí dvouleté lhůty k podání nové žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž rozhodnutím Městského soudu v Praze č. j. 2 Az 17/2008-76 ze dne 21. 10. 2008 bylo správnímu orgánu nařízeno o žádosti o mezinárodní ochranu pod č. j. OAM-632/2007 rozhodnout. Podle sdělení Ministerstva vnitra ČR ze dne 8. 7. 2013, bylo toto řízení dále neskončené. Pod č. j. OAM-236/LE-LE05-2013 požádal pak jmenovaný o mezinárodní ochranu dne 14. 8. 2013, tedy již v průběhu řízení o přípustnosti jeho vydání. Z příslušného **spisu správního orgánu**, jenž byl krajským soudem vyžádán, a jímž byl v rámci veřejného zasedání proveden důkaz, plyne, že o poslední žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany bylo rozhodnuto dne 4. 10. 2013 pod č. j. **OAM-236/LE-LE05-LE05-2013, E. č. L009598**, a to tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno (viz rozhodnutí na č.l. 138 příslušného správního spisu). Pokud pak jde o předchozí žádost o udělení mezinárodní ochrany č. j. **OAM-632/2007**, příslušný spis je zažurnalizován jako součást uvedeného správního spisu č. j. OAM-236/LE-LE05-LE05-2013, a to na jeho č. l. 1 – 25. Přípis, z něhož vyplývá úmysl žádat o azyl, byl podán 27. 9. 2006, a je založen na č. l. 10 (překlad č. l. 19). Na č. l. 25 je založen přípis, jímž bylo správním orgánem jmenovanému sděleno, že nebyly shledány důvody k prominutí dvouleté lhůty k podání opakované žádosti o udělení azylu. Na č. l. 26 – 52 jsou založeny listiny ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Az 17/2008, týkající se rozhodnutí o žalobě [REDAKCE] proti postupu správního orgánu, který pouze přípisem vyžádanému sdělil, že dosud neuplynula zákonná lhůta k podání jeho další žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2008 č.j. 2 Az 17/2008-76 je pak m.j. uvedeno, že i o *právně nepřipustné žádosti oudělení*

mezinárodní ochrany je nezbytné rozhodnout, přičemž správní rozhodnutí musí splňovat náležitosti podle § 67 zák. 500/2004 Sb. bez ohledu na to, že žádost o udělení mezinárodní ochrany nepodal žalobce (tj. vyžádaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] předepsaném tiskopise, neboť v takovém případě měly být nejprve vady podání žalovaným odstraněny (měl být vyzván k opravení vad podání a měla mu být poskytnuta přiměřená lhůta), teprve poté bylo možno rozhodnout podle § 25 písm. e) zák. č. 325/1999 Sb. I v takovém případě však by měl správní orgán rozhodovat správním rozhodnutím. Jestliže tak správní orgán nepostupoval, nevyzval žalobce k odstranění vady podání a neposkytl mu přiměřenou lhůtu a následně o podání řádným způsobem nerozhodl, má přípis žalovaného (správního orgánu) formální nedostatky. Z toho důvodu pro formální vady přípisu který je svým obsahem rozhodnutím, jímž se řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavuje, bylo toto rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení, s tím, **aby nejprve byly odstraněny vady podání žadatele o mezinárodní ochranu a poté ve věci rozhodnout správním rozhodnutím.** Teprve po vzetí vyžádaného do předběžné vazby, po udělení souhlasu státního zástupce s výsledkem jmenovaného, byl s ním dne 14. 8. 2013 ve Věznici v Litoměřicích proveden výslech správním orgánem. Tomuto výsledku předcházela výzva (viz č. l. 75), aby podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, jelikož učinil prohlášení o úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany. Následně s vyžádaným byla po pohovoru se správním orgánem sepsána řádná žádost o udělení mezinárodní ochrany s evidenčním číslem L009558, a o této bylo dne 4. 10. 2013 správním orgánem rozhodnuto pod č. j.OAM-236/LE-LE05-LE05-2013. Z uvedeného je zjevné, že správní orgán, vázán rozhodnutím soudu, ve věci žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany postupoval tak, že jeho „nová žádost“ ze dne 14. 8. 2013, č. j. OAM-236/LE-LE05-LE05-2013, je doplněním a odstraněním vad jeho podání, jež bylo vedeno pod č. j.OAM-632/2007, a správní orgán jednal a rozhodoval právě na základě původního podání jmenovaného ze dne 27. 9. 2006. Rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu nabylo právní moci dne 29. 10. 2013. Bylo ověřeno, že v zákonné lhůtě 15 dnů od právní moci správního rozhodnutí nebyla proti němu podána žaloba příslušnému soudu (jež by však podle § 32 odst. 2 zák. č. 325/1999 Sb. neměla odkladný účinek). Je třeba zmínit, že pokud jde o důvody, které jmenovaný v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a o prominutí zákonné lhůty k podání žádosti o mezinárodní ochrany uváděl, shrnul nejprve pod body, že byl [REDAKCE] [REDAKCE] který byl [REDAKCE] [REDAKCE] nebyl mu [REDAKCE] [REDAKCE] vydán pas a má [REDAKCE] s [REDAKCE] Důvody, pro které o mezinárodní ochranu žádá, v rámci správního řízení rozvedl a pozměnil, a správní orgán, který jeho žádost posoudil nejen z formálního, ale i z materiálního hlediska, se s nimi v rámci důvody, tedy obavy z uvěznění, případně i trestu [REDAKCE] kvůli údajným [REDAKCE] názorům, nesouhlasu s [REDAKCE] režimem, stycích s [REDAKCE] [REDAKCE] který v současnosti pobývá ve [REDAKCE] publikování v protirežimních novinách a nedovolenému opuštění [REDAKCE] Ohledně těchto zcela nových skutečností, na základě kterých požaduje opětovné meritorní posuzování své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je správní orgán nucen konstatovat, že za prvé tyto skutečnosti, pokud by byly pravdivé, byly jmenovanému objektivně známy již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jak ostatně i sám žadatel výslovně potvrdil. Ten tak měl možnost i povinnost uvést je za účelem posouzení své žádosti již tehdy, pokud je považoval za natolik závažné pro svou žádost. Je tedy důsledkem jeho vlastního zavinění, že tyto údajně nové skutečnosti nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Totéž platí také o nově uváděných, nikoliv však nových skutečnostech, že jmenovaný se ve [REDAKCE] dopustil

určité kriminální činnosti, pro niž je dle svých slov také stíhán. Zároveň správní orgán, pouze pro úplnost, poukazuje na zjevnou nevěrohodnost žadatelových tvrzení o jeho zcela nově a zcela účelově konstruovaného azylového příběhu, když si ve svých výpovědích velmi často protirečí, jeho tvrzení jsou mnohdy naprosto nelogická a např. ohledně své trestné činnosti zcela účelově „dávkuje“ svá přiznání (nejprve tvrdil, že ve [REDAKCE] není stíhán, posléze, že je, výhradně však pro své [REDAKCE] názory a nesouhlas s [REDAKCE] a nakonec, že v souvislosti s [REDAKCE] delikty a [REDAKCE] vůči státu jeho známých, jimž pomocí [REDAKCE] pomáhal vyhnout se trestnímu stíhání, své skutečné stíhání pro podvody však neuvedl vůbec). Jmenovaný sám také výslovně prohlásil, že důvody, které jej vedly k podání žádosti o mezinárodní ochranu, jsou v současném řízení totožné s těmi, které jej k tomuto kroku vedly již v roce 2004, a že jeho situace a hrozící nebezpečí ve vlasti se od té doby nijak nezměnily. Důvody, proč tyto skutečnosti neuvedl již v předchozím řízení, však vůbec nesdělil, otázky směřující k jejich objasnění buď vůbec nezodpověděl, či na ně výslovně odmítl odpovědět. Správní orgán tak nemůže tyto nově uvedené informace považovat za nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opětovně vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele z vlasti a obav z návratu do vlasti. Správnímu orgánu je rovněž známo, že v zemi původu jmenovaného nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla nyní založit opodstatněnost jeho

nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. ...“ (Krajský soud zde doslovně cituje z odůvodnění správního rozhodnutí, neboť skutečnosti, jež správní orgán uvádí, jsou podstatné i pro posouzení přípustnosti vydání jmenovaného k trestnímu stíhání zejména ve smyslu § 393 psím. I) tr. ř., jak bude dále rozvedeno.) Lze tedy uzavřít, že v současné době vyžádaný **nemá** postavení žadatele o

mezinárodní ochranu, není poživitelem mezinárodní ochrany a není účastníkem řízení podle zákona č. 325/1999 o azylu a jeho aktuální postavení se řídí zákonem č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR. Pokud pak jde o trestní řízení vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 33 T 15/2013, jež dosud není pravomocně skončeno, je v něm vyžádanému kladeno za vinu, že

v [REDAKCE] okres Česká Lípa, i jinde nejméně od 12. 10. 2006 do 10. 2. 2013 v 09.45 hod., kdy byl kontrolován a následně zadržen policejní hlídkou, se nacházel na území České republiky a tedy členských států Evropské unie, ačkoliv mu bylo rozhodnutím Policie ČR, oblastní ředitelství SCPP Hradec Králové, odbor pátrání a kontroly pobytu ze dne 21. 9. 2006 č. j. [REDAKCE] které nabylo dne 27. 9. 2006 právní moci, uloženo správní vyhoštění z území České republiky a tedy členských států Evropské unie v trvání 10 let a k vycestování z území České republiky mu byla stanovena doba 15 dnů ode dne ukončení zajištění.

Ze shora uvedeného plyne, že již dne 27. 9. 2006, tedy v den, kdy rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci, projevil jmenovaný úmysl požádat opětovně o mezinárodní ochranu pod č. j. OAM-632/2007, přičemž postup správního orgánu ve věci řízení o mezinárodní ochranu byl shora popsán a bude na věcně a místně příslušném soudu, aby se s těmito skutečnostmi vypořádal. Nicméně, neskončené trestní řízení v uvedené věci, obzvláště pak za situace, kdy bylo shledáno, že vyžádaný v současné době, nejméně od 29. 10. 2013, není ani poživitelem mezinárodní ochrany ani žadatelem o ni, nemá vliv na posouzení přípustnosti jeho vydání k trestnímu stíhání pro skutky, jež jsou shora popsány, do [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]

Po provedeném dokazování bylo tedy bez důvodných pochybností zjištěno, že se obviněný

dopustil trestné činnosti tak, jak mu bylo kladeno za vinu. Obviněný doznal, že věděl, že má uložen jednak trest vyhoštění rozsudkem OS Frýdek-Místek ze dne 13.11.2006, sp.zn. 80T 50/2006, viz výše, s uloženým trestem vyhoštění na dobu 4 let a dále uvedl, že věděl i o správním vyhoštění rozhodnutím OPK Kradec Králové pod č.j. SCPP-97/HK-OPK-SV-2006 ze dne 21.9.2006 na dobu 10 let, tedy do 27.9.2016, toto rozhodnutí osobně podepsal a převzal. Přesto tedy Českou republiku neopustil a od roku 2006 jak sám uvedl, zdržoval se u své [REDAKCE] až do dne zadržení 10.2.2013 v [REDAKCE]. O jeho žádosti o azylu bylo pravomocně rozhodnuto dne 6.2.2006 rozhodnutím NSS tak, že se mu azyl neuděluje a od této chvíle se tedy na území ČR zdržuje neoprávněně, neboť ztratil postavení žadatele o azyl, které pobyt na území ČR umožňuje. V průběhu roku 2007 podal pouze žádost o prominutí dvouleté lhůty k podání opakované žádosti o azyl, která jej však podle žádného ustanovení zákona č.325/1999 Sb o azylu neopravňovala k pobytu na území ČR, tato lhůta mu prominuta nebyla, jednak přípisem MVČR, o kterém bylo později rozhodováno v řízení před MS a KSS, avšak ani později poté, co bylo MVČR nařízeno, aby o žádost obviněného rozhodli znovu, kdy k takovému rozhodnutí došlo až v roce 2013, opět viz výše. Také z obsahu listin založených ve spise, kterými byl prováděn důkaz, bylo zjištěno, že žádné další řízení o azylu k obviněnému nebylo evidováno, než to, které bylo pravomocně ukončeno dne 6.2.2006. Dále soud poukazuje i na ustanovení azylového zákona o doručování písemností, tedy na § 24 a následující, kde je žadatel o azyl povinen přebírat doručované listiny a rozhodnutí, avšak obviněný nejen že se nezdržoval na jakékoliv známé adrese, ale ani na adrese pro doručování podle tohoto ustanovení, nebylo mu tedy ani fakticky možno jakékoliv rozhodnutí doručit, tedy i v tomto je jeho obhajoba mylná a vzhledem k právnímu zastoupení měl o tomto být svým zástupcem řádně poučen a jistě i v minulosti poučen byl, minimálně při jediném skutečně proběhlém azylovém řízení v minulosti. Rovněž celý průběh azylového řízení je podrobně v zákoně popsán a stanoven, se všemi svými náležitostmi a povinnosti žadatele o azyl, nelze tedy jakoukoliv žádost o azyl vyřídit pouze na základě doručení dokumentů MVČR, tím méně, když ministerstvu ani nemohlo být známo, kde se fakticky tento žadatel-obviněný zdržuje, který sám až v roce 2013 uvedl, že po celou dobu žije v [REDAKCE]. Soudu se naopak jeví jako velmi pravděpodobné, že se obviněný v ČR skrývá před trestněprávní odpovědností ve [REDAKCE] o čemž svědčí i vydání Mezinárodního zatykače touto zemí na obviněného a z tohoto důvodu zřejmě obviněný ještě používal i jméno [REDAKCE]. Taktéž ve vydávacím řízení vedeném u KS v Ústí nad Labem pod sp.zn. 4 Nt 201/2013, bylo v konečném důsledku povoleno vydání obviněného k trestnímu stíhání do jeho domovského státu. Pokud jde o důvody udělení azylu podle z.č. 325/1999 Sb., ve znění účinném do 31.12.2006, tedy v době, kdy obviněný o azyl žádal, bylo v tomto zákoně uvedeno v § 12, že azyl se udělí, pokud bude zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování [REDAKCE] práv a [REDAKCE] nebo z důvodu pronásledování pro [REDAKCE] atd. Dále byly obsaženy další důvody, jako azyl za účelem [REDAKCE] azyl a doplňková ochrana. Je však zřejmé, jak plyne i z odůvodnění rozsudků Krajského soudu v Ústí nad Labem a usnesení VS v Praze, že žádná takový důvod zjištěn nebyl, nikdy ani neexistoval, obviněný uváděl nepravdivé skutečnosti, pro které by mu měl být azyl poskytnut a v průběhu let si upravoval azylovou legendu, jak byl poučován o průběhu azylového řízení v ČR, toto vše také vedlo k tomu, že MVČR řízení vedené ohledně obviněného zastavilo dne 4. 10. 2013 pod č. j.OAM-236/LE-LE05-LE05-2013. Obviněný shodou okolností dne 27. 9. 2006, tedy v den, kdy rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci, projevil úmysl požádat opětovně o mezinárodní ochranu pod č. j. OAM-632/2007, tato žádost však byla dle názoru soudu pouze účelová, podaná v mylném úmyslu nebýt povinen opouštět ČR, ačkoliv k tomu povinen měl být, kdy si byl

vzhledem k předchozímu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vědom toho, že v té době je taková opakovaná žádost nepřijatelná, řízení by bylo zataveno, a navíc se začal zdržovat na neznámém místě v ČR, které bylo ozřejmeno až v trestním řízení vedeném pod touto spisovou značkou, kdy uváděl, že po celou dobu žije v [REDAKCE]. Navíc měl žadatel o azyl dalších mnoho povinností, jak již soud uváděl výše, ale opět je připomíná, že žadatel dle § 41 tehdy platného azylového zákona a následujících byl povinen odevzdat pas MVČR či jiný cestovní doklad a byl povinen se zdržovat v azylovém zařízení a plnit mnoho dalších povinností, kromě jiného projevovat s MVČR součinnost při vyřizování žádosti. Nadto soud poukazuje na § 54 tehdy platného azylového zákona, že cizinec je povinen vycestovat z území ve lhůtě uvedené ve výjezdním příkazu podle zvláštního právního příkazu, kdy odkaz poukazuje na § 50 zákona o pobytu cizinců na území ČR č.326/1999 Sb., podle kterého mu však právě výjezdní příkaz byl udělen, neboť v té době se jeho právní podstavení dle názoru soud tímto zákonem řídilo a podle stejného zákona již nebyl na území ČR oprávněn setrvávat.

Ze všech těchto důvodů má soud za prokázané, že obviněný úmyslně mařil výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že se zdržoval na území České republiky, ačkoli bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění a tím spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

Pokud je o trest, zhodnocoval soud všechny přitěžující i polehčující okolnosti, kdy lze částečně jako polehčující okolnost zhodnotit jeho částečné doznání, naopak mu přitěžuje, že se trestné činnosti dopouští po dlouhou dobu, fakticky po několik let a pokud by nebyl zadržen, dopouštěl by se jí i nadále. Proto jediným trestem, který připadá v úvahu, je trest nepodmíněný, když obžalovaný byl v rámci trestní sazby podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku ohrožen sazbou trestu odnětí svobody až na dva roky, soud mu však vyměřil ještě trest v dolní polovině trestní sazby v trvání čtyř měsíců jako trest přiměřený se zařazením do věznice s dozorem, neboť mu byl uložen trest ve výměře nepřevyšující tři roky a doposud nebyl v přímém výkonu trestu pro úmyslnou trestnou činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 7. ledna 2016

Mgr. Lucie Homolková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 8. dubna 2016
samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou, **t a k t o :**

obžalovaná

uznává se vinnou, že

dne 9.11.2015 v době kolem 21:15 hodin ve Stráži pod Ralskem, okres Česká Lípa, záměrně ve
zlosti kopem rozbila u domu č.p. 358 v ulici Máchově skleněnou výplň vstupních vchodových
dveří, čímž způsobila Společenství pro dům Máchova 356-358, se sídlem Stráž pod Ralskem,
Máchova 358, PSČ: 471 27, IČ: 72079363, škodu ve výši 9.130,- Kč,

t e d y

poškodila cizí věc a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchala

přečin **poškození cizí věci podle § 228 odst. 1** trestního zákoníku.

Za to se**odsuzuje**

podle § 228 tr. zákoníku k trestu **obecně prospěšných prací** ve výměře **osmdesáti (80)** hodin.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalované zároveň ukládá povinnost **nahradit škodu** poškozenému **Společenství pro dům Máchova 356 - 358**, IČ: 72079363, Máchova 358, Stráž pod Ralskem, ve výši **1.000,- Kč** a **České Pojišťovně, a.s.**, IČ: 45272956, se sídlem Spálená 75/16, Praha 1, ve výši **7.430,-Kč**.

ODŮVODNĚNÍ

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě podal dne 12.11.2015 návrh na potrestání na [REDAKCE] [REDAKCE] pro skutek, který byl kvalifikován jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.

K hlavnímu líčení dne 8.4.2016 se obžalovaná nedostavila bez omluvy, bylo tedy jednáno v souladu s ustanovením § 202 odst. 2 tr. řádu v její nepřítomnosti. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla čtena její výpověď z přípravného řízení, kde [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že když chtěla otevřít vchodové dveře, přes zvonek to nefungovalo, tak do nich kopla kolenem, rozbité sklo uklidila a dveře zalepila páskou. Pak chtěla paní [REDAKCE] oznámit, že rozbila skleněnou výplň dveří, ale ve stresu na to druhý den zapomněla. Svého jednání lituje, neudělala to úmyslně ale v afektu.

Dále byly konstatovány listinné důkazy založené ve spise. Jednalo se o odhad nákladů, protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, úřední záznam policie, zprávu PMS, fakturu, připojení se s náhradou škody poškozených, objednávku opravy a opis z rejstříku trestů.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k jednoznačnému závěru, že je na místě uznat obžalovanou vinnou dle návrhu na potrestání. Obžalovaná se k trestné činnosti doznala, když uvedla, že dveře rozbila, protože dostala vztek a musela si tedy být vědoma, že svým jednáním dveře poškodí nebo alespoň že k tomuto může dojít, tedy byla s následkem srozuměna, pokud do nich kopla takovou silou, že rozbila skleněnou výplň. Svým jednáním tak naplnila skutkovou podstatu přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. řádu, neboť zároveň způsobila škodu nikoliv nepatrnou, jak vyplynulo z nákladů na opravu. Obžalovaná sice z počátku spolupracovala s dožádaným Střediskem probační a mediační služby ohledně možnosti odklonu od trestního stíhání, když měla být sepsána dohoda o uznání dluhu s poškozeným Společenství pro dům Máchova, avšak z prohlášení poškozené vyplynulo, že nechtějí věc řešit mimosoudně a budou žádat náhradu škody u soudu, což také bylo učiněno.

Při úvaze o druhu a výši trestu pak bylo přihlédnuto k povaze trestné činnosti a osobě obžalované. Obžalovaná je osobou dosud netrestanou, bez negativních připomínek, ve složité životní situaci, kterou však musí řešit, nikoli tímto jednáním. S ohledem na její doznání a dosavadní bezúhonnost jí byl uložen výchovný trest při spodní hranici trestní sazby ve výměře 80 hodin obecně prospěšných prací, který by měla bez větších obtíží, dle vyjádření Střediska PMS, vykonat.

V rámci adhezního řízení se připojila Česká pojišťovna, a.s., která uhradila pojistné plnění ve výši 7.430,- Kč, přičemž částka 1.000,- Kč je výše spoluúčasti poškozené Společenství pro dům Máchova 356-358, kdy obě částky byly bez výhrad poškozeným přiznány.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 8. dubna 2016.

v.r.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská,

samosoudkyně

Za správnost: Iva Souralová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 31. srpna 2016
samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]

uznává se vinným, že

dne 4.4.2016 kolem 13:00 hodin v České Lípě, ul. Děčínská, v prodejně dm drogerie markt odcizil z regálu 5 ks zubních náhrad Oral B 3D white 5 v hodnotě 329,-Kč/kus a 4 ks zubních náhrad Oral B Cross action v hodnotě 359,-Kč/kus, přičemž zboží vložil do černé příruční tašky na notebook uvnitř vyložené hliníkovou fólií a následně prošel pokladnou bez zaplacení, čímž poškozené společnosti dm drogerie markt s.r.o., IČ 47239581, způsobil škodu na odcizených věcech v celkové výši 3.081,-Kč, a uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp.zn. 3 T 98/2014 ze dne 12.6.2014, který nabyl právní moci dnem 27.11.2014, odsouzen pro přečin krádeže podle §205 odst. 1 písm. a), odst.2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody s dohledem v trvání jednoho roku podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání tří let, přičemž tento výrok o trestu byl zrušen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 3 T 43/2014 ze dne 3.3.2015, který nabyt téhož dne právní moci a kterým byl odsouzen pro přečin krádeže podle §205 odst.2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody s dohledem v trvání patnácti měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání čtyřiceti měsíců, a dále byl rozsudkem Okresního soudu v Šumperku sp.zn. 3 T 34/2015 ze dne 25.3.2015, který nabyt téhož dne právní moci, odsouzen pro přečin krádeže podle §205 odst. 1 písm. a), odst.2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku,

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,

čímž spáchal

přečin **krádeže podle § 205 odst. 2** trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

Podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **třinácti (13) měsíců**.

Toto odsouzení je **nepodmíněné**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá** povinnost nahradit škodu poškozené **DM Drogerie markt, s.r.o.**, IČ: 47239581, filiálka 289, Děčínská 3271, Česká Lípa, ve výši **3.081,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě podala dne 14.4.2016 návrh na potrestání na [REDAKCE] [REDAKCE] pro skutek, jímž se měl dopustit přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku.

Obžalovaný se k nařízenému hlavnímu ulíčení bez omluvy nedostavil a bylo tedy jednáno v jeho nepřítomnosti. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byl čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení, kde [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že toho dne navštívil drogerii, odcizil zde zboží uváděné v návrhu na potrestání a vložil jej do příruční tašky na notebook, kterou měl vystlanou alobalovou folií, a proto prošel přes pokladnu bez zaplacení. Uvedeného skutku se dopustil, ačkoliv byl za obdobnou trestnou činnost již odsouzen. Zboží odcizil za účelem zisku z prodeje neznámému muži a dobrovolně vydal příruční tašku jako důkazní prostředek.

Dále byly konstatovány listinné důkazy založené ve spise. Jednalo se o vyčíslení škody od poškozené společnosti, úřední záznamy Policie, protokol o vydání tašky a zprávy o pověsti včetně opisu z Rejstříku trestů.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud k jednoznačnému závěru, že je na místě uznat obžalovaného vinným dle návrhu na potrestání i užití právní kvalifikace. Obžalovaný se ke skutku doznal, s čímž korespondují i další pořízené důkazy, jako protokol o vydání příruční tašky, kam uschoval odcizené zboží a která byla sofistikovaně vybavena alobalem, aby tak znemožnil nález odcizených věcí v prodejně, respektive v zóně u pokladen, jež je vybavena detektorem. Z úředních záznamů Policie pak je patrné, že obžalovaný byl nalezen jen pár metrů opodál u vinárny, kde byl zajištěn, v tu chvíli již bez odcizeného zboží, a rovněž byl shlednut Policií kamerový záznam, ze kterého bylo zjištěno, že je zde zaznamenána osoba, která bere uváděné zboží z regálu a ukládá je do příruční tašky, kterou později obžalovaný dobrovolně vydal. Recidiva obžalovaného plyne z připojených rozhodnutí, a to z rozsudku Okresního soudu v Šumperku, sp.zn. 3T 34/2015, kde mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, který na konci roku 2015 vykonal a dále z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, sp.zn. 3T 43/2014, kde mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody, přičemž zkušební doba byla stanovena do 27.9.2017. V Rejstříku trestů má celkem ■■■ záznamů, přičemž ta poslední korespondují s výčtem připojených rozhodnutí. Obžalovaný úmyslně odcizil zboží za účelem zisku z prodeje a učinil tak v období, kdy byl již pro obdobnou trestnou činnost několikrát odsouzen a potrestán, dopustil se tak přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu pak bylo přihlédnuto k povaze trestné činnosti a osobě obžalovaného. Obžalovaný páchá trestnou činnost různorodého charakteru, zejména však majetkového rázu, kdy neohlížeje se na četnost předchozích odsouzení, se jí opět dopouští. Z citovaného opisu Rejstříku trestů i připojených rozhodnutí vyplývá, že obžalovaný je osobou kriminálně narušenou, trestné činnosti majetkového charakteru se dopouští opakovaně i po výkonu uložených trestů, v nyní projednávané věci dokonce v rámci zkušební doby podmíněného odsouzení, v posledních případech pak se stejným způsobem provedení. Toto na něj zjevně nemělo očekávaný výchovný účinek, a proto nezbylo než mu ukládat opět trest v podobě trestu odnětí svobody. S ohledem na trestní sazbu podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, kde je v rozmezí šesti měsíců až tří let, mu pak byl uložen trest ještě v dolní polovině trestní sazby ve výměře 13 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, neboť byl odsouzen pro úmyslnou trestnou činnost a již byl v přímém výkonu trestu.

V rámci adhezního řízení se poškozená společnost DM drogerie markt s.r.o. připojila se svým nárokem na náhradu škody ve výši 3.081,- Kč, kdy tento nárok jí byl bez výhrad přiznán k tíži obžalovaného.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr. řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat **ve trojím vyhotovení**.

V České Lípě dne 31. srpna 2016.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Iva Souralová